

*MASTER
NEGATIVE
NO. 92-80629-2*

MICROFILMED 1992

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States -- Title 17, United States Code -- concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material...

Columbia University Library reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR: HYPERIDES

TITLE: HYPERIDES ORATIO
PRO EUXENIPPO

PLACE: MARBURGI

DATE: 1857

Master Negative #

92-80629-2

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88H98

OE57

Hyperides.

Pro Euxenippo 1857

Hyperidis Oratio pro Euxenippo et Orationis
pro Lycophrone fragmenta, cum adnotatione critica
in usum scholarum academicarum edidit Julius Cae-
sar ... Marburgi, sumptibus N. G. Elwertii, 1857.
vi, 33 p. 21 $\frac{1}{2}$ cm.

155594

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

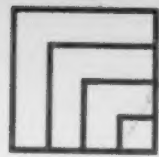
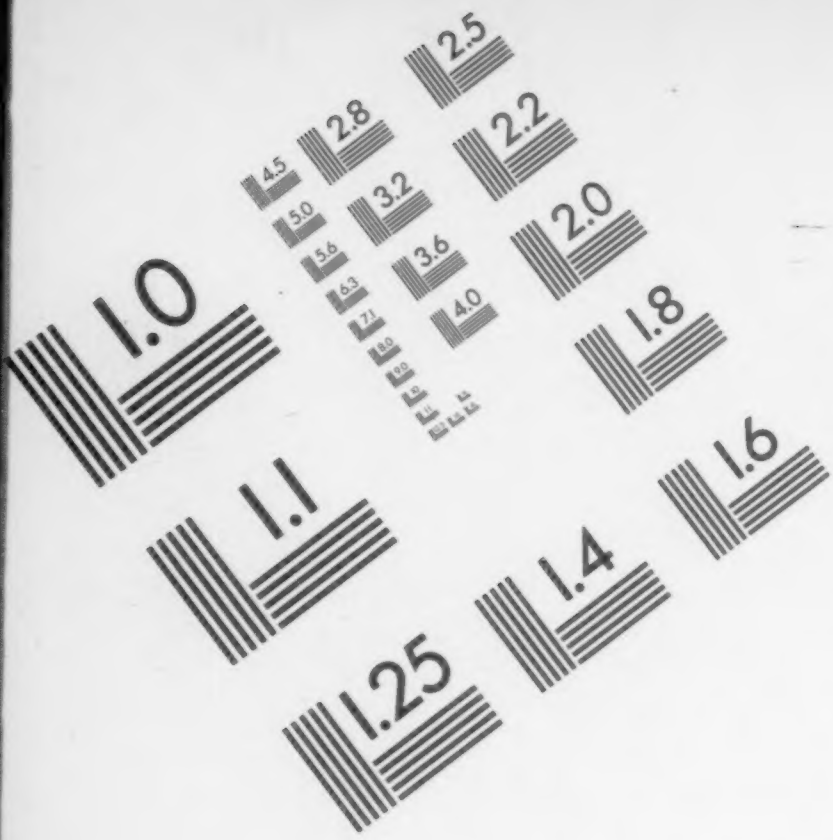
FILM SIZE: 35mm

REDUCTION RATIO: 11x

IMAGE PLACEMENT: IA IIA / IB IIB

DATE FILMED: 7/16/92 INITIALS F.C.

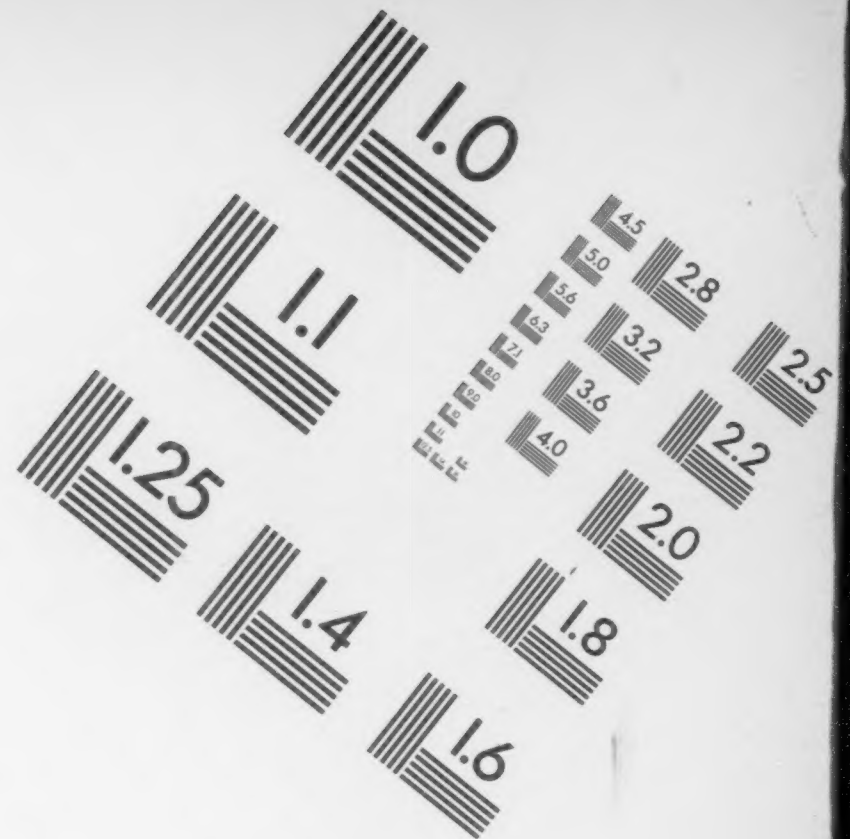
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIM

Association for Information and Image Management

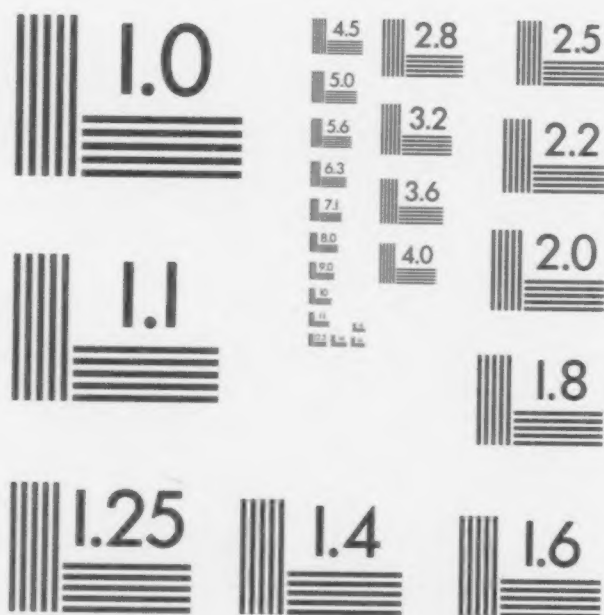
1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910
301/587-8202

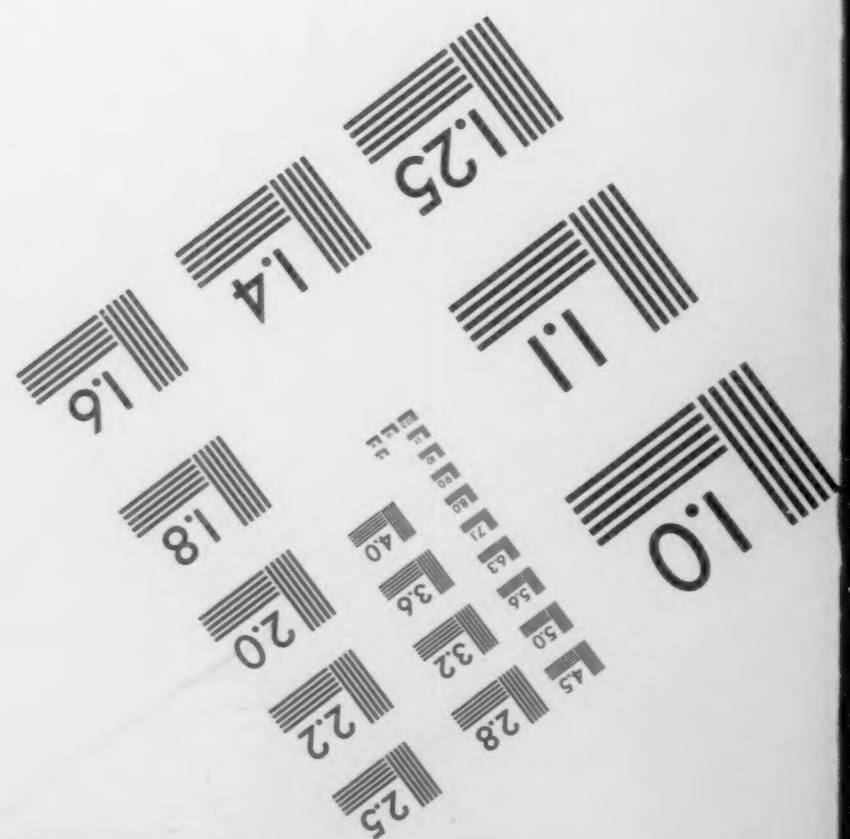
Centimeter

Inches

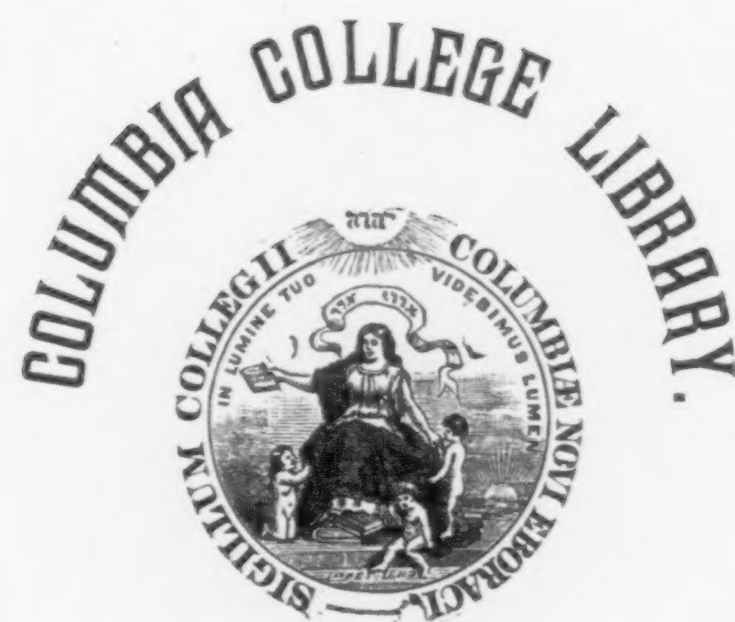

MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

GUSTAV E. STECHERT
828 Broadway
NEW YORK.

88498 OE57

MADISON AVENUE.

NEW YORK.

HYPERIDIS
ORATIO PRO EUXENIPPO

ET

ORATIONIS PRO LYCOPHRONE

FRAGMENTA.

CUM ADNOTATIONE CRITICA

IN USUM SCHOLARUM ACADEMICARUM

EDIDIT

JULIUS CAESAR

PROFESSOR MARBURGENSIS.

MARBURGI.

SUMPTIBUS N. G. ELWERTI BIBLIOPOLAE ACADEMICI.

MDCCCLVII.

June 15, 1922 E.M.

27591 u

8 SEP 1891 Stechert. / 4 6-30

Praefatio.

Hyperideae artis monumenta nuperrime ab Josepho Ardenio ex Aegypto in Britanniam patriam reportata 'quum satis idonea visa essent, quae juvenum philologiae studiosorum exercitationibus criticis et exegeticis subjicerentur, necessitate quadam coactus sum, ut ipse editionem ei maxime quod mihi proposueram accommodatam pararem. Nam quae a Schneidewino in lucem emissa est, principis in Germania editionis speciem prae se ferens, cum meo consilio minus convenire videbatur, quum iis carere nollem seminarii philologici sodales, quae postea vel ab ipso editore correctae vel ab aliis viris doctis ad emendandas orationes collatae essent. Post Linderi autem Upsaliensis editionem orationis pro Euxenippo, quam sero in Germania parabilem esse cognovi, ne haec mea opera supervacanea esse videri possit, vel eam ob causam vix vereor, quod plura etiam quam quae ille voluit complexus sum. Neque enim in edenda integra illa oratione Euxenippea acquievi, sed addidi etiam fragmenta quotquot exstant orationis pro Lycophrone habitae, quorum maxima pars in eodem papyro Ardeniano reperta est, alia exstare in Harrisianis laciniis papyraceis, editis cum reliquiis orationis in Demosthenem habitae, jam omnes fere consentiunt (nam haec omnia ex uno Hyperidearum orationum volumine originem habere videntur), alia apud lexicographos Graecos leguntur. Ita non solum eorum, qui in scholis academicis

126868

Hyperidi locum dare velint, commodis consuluisse mihi videor, id quod maxime spectavi, sed eorum etiam usui prospexisse, qui corpori oratorum Atticorum has etiam reliquias apparatu critico quam locupletissimo instructas addere velint. Nam hac maxime in re ut nihil desiderari possit, summam operam et curam impendi, in adornanda editione eam rationem secutus, ut textum constituerem qui commode legeretur, locis mutilis instauratis, si quidem cum probabilitatis specie vel ab aliis id factum esse vel fieri posse videretur; ut ne in minimis quidem a codicis lectione recederem nisi admonito lectore in adnotatione; denique ut omnia in unum locum congererem, quae ab aliis ad haec orationum Hyperidearum fragmenta emendanda in medium prolata esse comperissem. Interpretationem addere non minus a consilio meo aberat, quam examinandis lectionibus adolescentium, quibus haec prae ceteris destinata sunt, iudicia praeire, nisi ubi ad ipsam adnotationem criticam recte intelligendam necessarium videretur. In textu constituendo codicis lectionem, raro erroribus deformatam, quantum fieri potuit sequi malui, quam Atticismum Cobetianum, de Graecitate non Homero et Luciano solum sed ipsis oratoribus Atticis nonnunquam sollicitiorem, in hoc maxime scriptore, quem saepius grammaticorum aures offendisse usu vocabulorum formarumque rariorum satis constat — ἴδιον Ὑπερίδου τὸ καὶ ταῖς λέξεσιν ἀφειδέστερόν πως καὶ ἀμελέστερον χρῆσθαι, Hermogenis sunt verba —, et de cuius proprietate ampliora certe testimonia exspectanda erunt, antequam paucis quae exstant fidem praefracte denegemus. Quam expectationem fundamento non esse prorsus destitutam, et ea ipsa quae paucis his annis vidimus docent et nuntius, quem de fragmentis Hyperideis ab Harrisio denuo inventis a Babingtone in diario philol. Cantabrig. nuper accepimus (1855. N. V. p. 236 sq.).

De Hyperidis arte non est quod post Scheidewinum ceterosque qui recentissimis temporibus in hanc rem inquisiverunt (cf. A. Schaeferi liber elegantissimus et utilissimus de Demosthene ejusque aetate II, p. 304 sqq.) moneam. Neque opus esse videtur, ut codicis, quem ex altero fere ante Chr. n. saeculo originem habere viri docti conjecerunt, ratio accuratius explicetur, quum praeter editorum descriptiones in hunc papyrum ea omnia cadant, quae de fragmentorum orationis Harpalicae scriptura Sauppius in Philol. III, p. 656 sqq. diligentissime exposuit. Tironum causa monuisse sufficiat, codicem optime esse scriptum, ita ut pauca restent menda non correcta in ipso libro ab altera manu, relictæ tamen esse nonnulla, iis etiam exceptis quae propter papyrum laesum criticorum artem efflagitent, orthographica pleraque et orta ex syllaba prave vel iterata vel ob eandem formam ommissa; accentus et spiritus notas non poni, interpunctionis vestigia quaedam non satis accurata comparere.

Reliquum est ut eorum nomina proferam, quorum studiis in has orationes collatis in adornanda editione mea usus sum. Primi igitur duumviri Britanni curaverunt, ut ipsum papyrum quantum fieri posset fidelissime oculis nostris proponerent in libro splendidissimo Cantabrigiae a. 1853. forma maxima edito, qui inscriptus est: ΤΠΕΡΙΔΟΥ ΛΟΓΟΙ B. The orations of Hyperides for Lycophron and for Euxenippus; now first printed in facsimile with a short account of the discovery of the original manuscript at western Thebes in upper Egypt in 1847, by *Joseph Arden*, the text edited with notes and illustrations by *Churchill Babington*. Secuta est in Germania haec editio: Hyperidis orationes duae ex papyro Ardeniano editae. Post Ch. Babingtonem emendavit et scholia adjecit *F. G. Schneidewin*. Gottingae. 1853. 8. Quarum editionum censores exstiterunt de orationum forma atque explicatione et ipsi bene meriti *Spengelius* in Münch. Gel.

Anz. a. 1853. vol. 37. N. 4 sq., *Kaysérus* in Heidelb. Jahrb. 1853. p. 641 sqq., *Schaeferus* in Jahrb. f. Philol. vol. LXVIII. p. 27 sqq. Tum inter Batavos orationem pro Euxenippo solam recensuit brevi adnotatione addita *Cobetus* in Mnemosyne II, p. 310 sqq. His omnibus usus est *Schneidewinus* in epicrisi Philol. vol. VIII. p. 341 sqq. inserta. Deinde *Lightfoot* Anglus, cujus nomen sub literis *J.B.L.* latere suspicor, in Journal of Philol. 1854. N. 1. diligenter de Hyperideis egit, eorum quos dixi ratione habita. Denique eandem laudem meruit apud Suecos *Linderus* una certe oratione edita in libello quem inscripsit: Hyperidis oratoris Attici pro Euxenippo in Polyuctum oratio. Recogn. appar. crit. add. Car. Guil. Linder. Upsal. 1856. 8. Accedunt *Bakius* apud Cobetum, *Patakis* apud Scheidewinum Philol., *Shilleto* apud J.B.L. In adnotatione quibus compendiis editorum nomina significaverim, ex tabula huic libello subjecta elucebit. — In fragmentis ex papyro Harrisiano sumtis praeter Schneidewinum usus sum *Babingtonis* editione, quae prodiit Londini 1850. 4., *Boeckhii* censura editionis Harrisianae, quae exstat in Hall. Lit. Ztg. a. 1848. vol. II, N. 223 sqq. et separatim edita est ita inscripta: Neu aufgefundenen Bruchstücke aus Reden des Hyp. Halle 1848. 8., *Saupp's* dissertatione Philol. vol. III inserta et Oratorum Atticorum epilogo.

Marginibus inscripsi numeros columnas papyri et editionis Schneidewinianae paginas indicantes. Denique ut iis quae de codicis scriptura doctorumque virorum conjecturis retuli, fides haberi possit maxima, sedulo curavi. Restant quidem nonnulla, in quibus operae non paruerunt; quae infra correctae sunt, nisi vitii remedium est apertum.

Scrib. Marburgi ipsis Idibus Juniis a MDCCCLVII.

p. 3 Schn. Ὑπὲρ Εὐξενίππου εἰσαγγελίας ἀπολογία πρὸς Col. 17
Πολύευκτον.

Ἄλλ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες δικασταί, ὅπερ καὶ πρὸς 18
τοὺς παρακαθήμενους ἀρτίως ἔλεγον, θαυμάζω, εἰ μὴ
προσίστανται ἤδη ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι. τὸ μὲν
γὰρ πρότερον εἰσηγγέλλοντο παρ' ὑμῖν Τιμόμαχος καὶ
Λεωσθένης καὶ Καλλίστρατος καὶ Φίλων ὁ ἐξ Ἀναίων
καὶ Θεότιμος ὁ Σηστὸν ἀπολέσας καὶ ἕτεροι τοιοῦτοι·
καὶ οἱ μὲν αὐτῶν ναῦς αἰτίαν ἔχοντες προδοῦναι, οἱ
δὲ πόλεις Ἀθηναίων, ὁ δὲ ῥήτωρ ὦν λέγειν μὴ τὰ
ἄριστα τῷ δήμῳ· καὶ οὔτε τούτων πέντε ὄντων οὐδεὶς
ὑπέμεινε τὸν ἀγῶνα, ἀλλ' αὐτοὶ ὥχοντο φεύγοντες
ἐκ τῆς πόλεως, οὔτ' ἄλλοι πολλοὶ τῶν εἰσαγγελλο- 19
μένων, ἀλλ' ἦν σπάνιον ἰδεῖν ἀπ' εἰσαγγελίας τινὰ
κρινόμενον ὑπακούσαντα εἰς τὸ δικαστήριον· οὕτως
ὑπὲρ μεγάλων ἀδικημάτων καὶ περιφανῶν αἱ εἰσαγγε-
π. 4 λίαι τότε ἦσαν. νυνὶ δὲ τὸ γινόμενον ἐν τῇ πόλει πάνυ
καταγέλαστόν ἐστιν. Διογνίδης μὲν καὶ Ἀντίδωρος ὁ

Col. 17. Titulus in cod. diversam ab ipsa oratione manum prodit. „προς is expressed in the MS. by a single cursive character“. B.

Col. 18. ἤδη: ηδη A. — οἱ δὲ: οἱδς A. — τούτων: τουτῶ A in fine versus. — οὐδεὶς: οὐδ' εἰς S. Kayser. — ὥχοντο: οἰχοντο A.

Col. 19. ἀλλ' ἦν σπάνιον ἰδεῖν: haec verba suo loco omissa supra columnam addita sunt in cod. — δικαστήριον: δικαστηρίον A. — τότε S. C. L. τοτε A corr. τουτο A pr. τούτων B. — γινόμενον: γιγνόμενον C. L. — ἐστιν: εἶναι A pr. — Διογνίδης:

μέτοικος εἰσαγγέλλονται ὡς πλέονος μισθοῦντες τὰς αὐλητρίδας ἢ ὁ νόμος κελεύει, Ἀγασικλῆς δ' ὁ ἐκ Πειραιέως ὅτι εἰς Ἀλιμουσίους ἐνεγράφη, Εὐξένιππος δ' ὑπὲρ τῶν ἐνυπνίων ὧν φησιν ἐωρακέναι· ὧν οὐδεμία 20 δῆπου τῶν αἰτίων τούτων οὐδέ|ν κοινωνεῖ τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ.

Καίτοι, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγώνων οὐ χρὴ τοὺς δικαστὰς πρότερον τὰ καθ' ἑκαστὰ τῆς κατηγορίας ὑπομένειν ἀκούειν, πρὶν αὐτὸ τὸ κε-
Φάλαιον τοῦ ἀγῶνος καὶ τὴν ἀντιγραφὴν ἐξετάσωσιν εἰ ἔστιν ἐκ τῶν νόμων ἢ μὴ· οὐ μὰ Δία, οὐχ ὥσπερ ἐν τῇ κατηγορίᾳ Πολύευκτος ἔλεγεν, οὐ Φάσκων δεῖν τοὺς ἀπολογουμένους ἰσχυρίζεσθαι τῷ εἰσαγγελτικῷ

Διογενίδης C vult in adnot. Codicis lectionem defendit S^b comparata forma Διογνίς. Cf. inscr. Atticae ap. Boeckh. Staatshaush. II, p. 154 ib. II, p. 344. Rangabé Ant. Hell. II, n. 822. — ἢ ὁ νόμος: ἢ (ὅσων) ὁ ν. C. — Ἀγασικλῆς: ἀγασικλῆς A. η in textu retinuit B, in adnot. corrigendum censens ex Harpocr. περὶ Ἀγασικλῆος Ὑπερίδης λέγει· γέγραπται καὶ Δεινάρχῳ λόγος κατ' αὐτοῦ, ἐν ᾧ δεδήλωται ὅτι Ἀλιμουσίους συνεδέκασε καὶ διὰ τοῦτο ξένος ὢν τῇ πολιτείᾳ ἐνεγράφη. Receperunt emendationem S. C. L. — Πειραιέως: Πειραιῶς C. — ἐνεγράφη primus scripsit S. ἐνεγρα in fine versus A; cetera evanuerunt propter papyrus deletum. ἐνεγράφη B, cui supplemento vel spatium vix sufficeret. — δ' ὑπὲρ: litterae δυπ evanuerunt in cod. — ἐνυπνίων: ἐνυπνι. . A. — ἐωρακέναι: ἐω... ναι A. ἐορακέναι C. — ὧν οὐδεμία: οὐνοδε|μ. . A, ita ut litterae μ dimidia pars compareat, καὶ ὅμως οὐδεμία Patakis ap. S^b. Verba ὧν — τούτων sana non esse iudicat C. — αἰτιῶν: αἰ|τι. . A, in quo etiam ultimus litterae ν ductus conspicuus.

Col. 20. οὐδέν: οὐδενί A pr. — τῷ: τῷ A. — πρὶν αὐτό: πρὶν αὐτό conj. S in adnot. αὐν prorsus necessarium esse dicit C, aliter iudicant Kayser. JBL. S^b. — ἐξετάσωσιν: ἐξετασιν A pr. — ἔστιν: ἔστιν S.C. — ἢ μὴ οὐ μὰ Δία, οὐχ: ἢ οὐ μὰ Δί' οὐχ C, quod conjecturam non improbat S^b, rejicit JBL. — τῇ κατηγορίᾳ: τηκατηγορ A. — οὐ φάσκων: ita editores omnes. ο pro οὐ A in fine versus sequente papyri fissura. ὁ φάσκων Spengel. — τῷ εἰσαγγελτικῷ:

νόμῳ, ὃς κελεύει κατὰ τῶν ῥητόρων αὐτῶν τὰς εἰσαγγελίας εἶναι περὶ τοῦ λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ, οὐ κατὰ πάν|των Ἀθηναίων. ἐγὼ δὲ οὔτε πρότερον 21 οὐδενὸς ἂν μνησθῆην ἢ τούτου, οὔτε πλείους οἶμαι δεῖν λόγους ποιῆσθαι περὶ ἄλλου τινὸς ἢ ὅπως ἐν δημοκρατίᾳ κύριοι οἱ νόμοι ἔσονται, καὶ αἱ εἰσαγγελίαι καὶ αἱ ἄλλαι κρίσεις κατὰ τοὺς νόμους εἰσίσιν εἰς τὸ δικαστήριον· διὰ τοῦτο γὰρ ὑμεῖς ὑπὲρ ἀπάντων τῶν ἀδικημάτων, ὅσα ἔστιν ἐν τῇ πόλει, νόμους ἔθεσθε p. 5 χωρὶς περὶ ἐκάστου αὐτῶν. ἀσεβεῖ τις περὶ τὰ ἱερά· γραφαὶ ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα (εἰσίν). Φαῦλός ἐστι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς· ὁ ἄρχων ἐπὶ τούτου κάθεται. παράνομός τις ἐν τῇ πόλει | γράφει· θεσμο- 22 θετῶν συνέδριον ἔστιν. ἀπαγωγῆς ἄξια ποιεῖ· ἀρχὴ τῶν ἑνδεκα καθέστηκε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων ἀπάντων καὶ νόμους καὶ ἀρχὰς καὶ δικαστήρια τὰ προσήκοντα ἐκάστοις αὐτῶν ἀπέδοτε.

πρωτοεγγελτικῷ A. — εἶναι: ε|ναι A propter papyrus laesum in fine versus. εἰσίσιν Patakis. — λέγειν: λεγει| A. — μὴ τὰ ἄριστα: μνηστιαρισ A. οὐ vix recte se habere monuit B, omiserunt ceteri editi., defendere conatus est JBL.

Col. 21. ποιεῖσθαι: sic A. ποιεῖσθαι S, quod per errorem codici tribuunt C. L. — ὅπως S. C. L. ὅπως A. ὅτι ὡς B. — εἰσίσιν: εισισσιν A. — τῇ πόλει: τηπολει A. — γραφαὶ ἀσεβείας: A post γραφαι litteram β exhibet puncto superimposito delendam docens. B εἰσιν desiderat, quod C post γραφαί, Kayser et S^b post ἀσεβείας, L post βασιλεία inserunt. γράφεται S. γραφαὶ εἰσίσιν Patakis. Verbum omisum defendit JBL. — βασιλέα (εἰσίν): βασιλει A. — κάθεται: καθη A propter papyrus laesum. — τῇ πόλει: τηπολει A.

Col. 22. γράφει: γραφη A pr. — ἔστιν: ἐστι A in fine versus. ἔστι B. S, idem in adnot. ἔστιν? — ἀρχή: αρχη A pr. — καθέστηκεν: in cod. media litterae ε finalis linea longius producitur. καθέστηκεν C. — δικαστήρια: δικαστηρια A. — ἀπέδοτε: αποδοτε A pr. —

ὑπὲρ τίνων οὖν οἴσθε δεῖν τὰς εἰσαγγελίας γίνεσθαι;
 τοῦτ' ἤδη καθ' ἕκαστον ἐν τῷ νόμῳ ἐγράψατε, ἵνα μὴ
 ἄγνοῃ μηδεὶς. ἐάν τις, Φησί, τὸν δῆμον τὸν Ἀθη-
 ναίων καταλύῃ· εἰκότως, ὡς ἄνδρες δικασταί· ἡ γὰρ
 τοιαύτη αἰτία οὐ παραδέχεται σκῆψιν οὐδεμίαν οὐδενὸς
 23 οὐδ' ὑπωμοσίαν, ἀλλὰ τὴν ταχίστην αὐτὴν δεῖ | εἶναι
 ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ἢ συνίη ποι ἐπὶ καταλύσει τοῦ
 δήμου ἢ ἐταιρικὸν συναγάγη, ἢ ἐάν τις πόλιν
 τινὰ προδῶ ἢ ναῦς ἢ πεζὴν ἢ ναυτικὴν στρα-
 τιάν, ἢ ῥήτωρ ὧν μὴ λέγῃ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ
 τῷ Ἀθηναίων χρήματα λαμβάνων· τὰ μὲν ἄνω
 τοῦ νόμου κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν γράψαντες, ἐκ
 πάντων γὰρ καὶ τὰδικήματα ταῦτα γένοιτ' ἂν· τὸ δὲ
 τελευταῖον τοῦ νόμου κατ' αὐτῶν τῶν ῥητόρων, παρ' p. 6
 οἷς ἔστιν καὶ τὸ γράφειν τὰ ψηφίσματα. ἐμαίνεσθε
 γὰρ ἂν, εἰ ἄλλον τινὰ τρόπον τὸν νόμον τοῦτον ἔθεσθε
 24 ἢ οὕτως, ἢ εἰ τὰς μὲν τιμὰς καὶ τὰς | ὠφελίας ἐκ

οἴσθε: ᾧσθε C. — ἄγνοῃ: αγνοη A. — καταλύῃ: ita Sb. C. L.
 καταλύῃ A. καταλύῃ B. S. — τοιαύτη: τοιαυτη A. — σκῆψιν
 οὐδεμίαν: literae *no in cod. deletae sunt.* — ὑπωμοσίαν: A
 Θ pro O, puncto sub media lineola posito corr.

Col. 23. εἶναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ: εἰσέναι εἰς τὸ δικαστήριον
 Bakius ap. C. — ποί: ποι A pr. — συναγάγη: συναγαγη A. —
 ῥήτωρ: ρητω A. — δῆμῳ τῷ: δημοιω A. — ἐκ πάντων:
 εκπαντω A. — κατ' αὐτῶν τῶν: κατατων A pr. — ἔστιν:
 ἔστι B. S (qui codicis lectionem restitui jubet in add.). C. —

ἄλλον τινά: αλλοτινα A; α in fine versus ex lineola conjunctio-
 nem indicante ortum videtur. — ἢ εἰ τὰς: hoc voluisse videtur A,

in quo exstat ^{ει} ητας, litera η non expuncta, ut solet in mutandis, non
 addendis literis. εἰ τὰς B. S. C. L. „Mihi satis certum est com-
 pluscula verba post ἢ οὔτως vel ἢ οὔτω, quod in οὕτωσι facile
 potuit corrumpi, scribae socordia intercuisse. Praeterea κίνδυνον
 ἀνατιθέναι τινί non facile credam Graecum esse“. C in adnot.

C. 24. ὠφελίας C. L. — ὑπὲρ αὐτῶν: ὑπὲρ αὐτῶν Kayser. —

τοῦ λέγειν οἱ ῥήτορες καρποῦνται, τοὺς δὲ κινδύνους
 ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς ιδιώταις ἀνεθήκατε. ἀλλ' ὅμως Πο-
 λύευκτος οὕτως ἔστιν ἀνδρεῖος ὥστε εἰσαγγελίαν διώκων
 οὐκ ἔφη δεῖν τοὺς Φεύγοντας τῷ εἰσαγγελτικῷ νόμῳ
 χρῆσθαι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατήγοροι, ὅταν
 οἴωνται δεῖν ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ὑφελεῖν τῶν Φευγόν-
 των τὰς ἀπολογίας, τοῦτο παρακελεύονται τοῖς δι-
 κασταῖς μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τῶν ἀπολογουμένων, ἐάν
 τινες ἔξω τοῦ νόμου λέγωσιν, ἀλλ' ἀπαντᾶν πρὸς τὰ
 λεγόμενα καὶ κελεύειν τὸν νόμον ἀναγινώσκειν· σὺ δὲ
 τούναντίον τὴν εἰς τοὺς νόμους καταφυγὴν ἐκ τῆς 25
 ἀπολογίας οἶε δεῖν ἀφελέσθαι Εὐξενίππου.

Καὶ πρὸς τούτοις οὐδὲ βοηθεῖν οὐδένα Φῆς δεῖν
 αὐτῷ οὐδὲ συναγορεύειν, ἀλλὰ παρακελεύῃ τοῖς δι-
 κασταῖς μὴ θέλειν ἀκούειν τῶν ἀναβαινόντων. καίτοι
 τί τούτων ἐν τῇ πόλει βέλτιον ἢ δημοτικώτερόν ἐστι,
 πολλῶν καὶ ἄλλων καλῶν ὄντων, ἢ ὅποταν τις ιδιώτης
 εἰς ἀγῶνα καὶ κίνδυνον καταστὰς μὴ δύνηται ὑπὲρ
 p. 7 ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, τούτῳ τὸν βουλόμενον τῶν
 πολιτῶν ἐξεῖναι ἀναβάνατα βοηθεῖν καὶ τοὺς δικαστὰς
 ὑπὲρ τοῦ πράγματος τὰ δίκαια διδάξαι; | ἀλλὰ νῆ Δία 26

εἰσαγγελίαν: εισαγγελίας A pr. — καὶ οἱ μὲν: non recte L dicit
 literam o in cod. expunctam esse. — ἐάν τινες: ἐάν τι C in adnot.
 A exhibet τε. νες. — ἀναγινώσκειν: ἀναγινώσκειν C. L.

Col. 25. φῆς: φης A. — αὐτῷ: αὐτω A. — παρακελεύῃ:
 παρακελεῖται mavult B, scripsit C. — μὴ θέλειν: μὴ ἐθέλειν C. —
 τοῦτων: τοῦτον S. C. Codicis lectionem tenent B comparato
 loco orat. p. Lycophr. col. 9. et Kayser. In utroque loco
 pronomen non ad sequentem sententiam, sed ad τὰ ἐν τῇ πόλει
 referendum videtur; scribendum igitur τοῦτων τῶν, nisi articulus
 praetermissus defendi potest. — τῇ πόλει: τηπολει A. — βέλτιον:
 βελτιον A. — δημοτικώτερόν: literae ημο in fine versus eva-
 nuerunt in cod. — ὑπὲρ τοῦ πράγματος: suspiciosum esse ὑπὲρ
 pro περὶ dicit C in adnot.

Col. 26. νῆ Δία — κίχρησαι: „vitiosum sine controversia

αὐτὸς τοιοῦτῳ πράγματι οὐ κέχρησαι, ἀλλ' ὅτ' ἔφευγες τὸν ἀγῶνα ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ Οἴου, δέκα μὲν συνηγόρους ἐκ τῆς Αἰγυπτίου Φυλῆς ἡγήσω, ὧν καὶ ἐγὼ εἷς ἦν αἰρεθεὶς ὑπὸ σοῦ, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἐκάλεις ἐπὶ τὸ δικαστήριον τοὺς βοηθήσοντάς σοι. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί δεῖ λέγειν; αὐτῷ δὲ τούτῳ τῷ ἀγῶνι πῶς κέχρησαι; οὐ κατηγόρησας ὅποσα ἐβούλου; οὐ Λυκοῦργον ἐκάλεις συγκατηγορήσοντα, οὔτε τῷ λέγειν οὐδενὸς τῶν ἐν τῇ πόλει καταδεέστερον ὄντα, παρὰ τούτοις τε μέτριον καὶ ἐπιεικῆ δοκοῦντα εἶναι; εἴτα 27 σοὶ μὲν ἔξεστι καὶ Φεύγοντι τοὺς βοηθήσοντας καλεῖν καὶ διώκοντι τοὺς συγκατηγοροὺς ἀναβιβάσασθαι, ὃς οὐ μόνον ὑπὲρ σεαυτοῦ δύνασαι εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ ὅλη πόλει πράγματα παρέχειν ἱκανὸς εἶ, Εὐξενίππῳ δ' ὅτι ἰδιώτης ἐστὶ καὶ πρεσβύτερος οὐδὲ τοὺς Φίλους καὶ τοὺς οἰκείους ἐξέσται βοηθεῖν, εἰ δὲ μὴ, διαβληθή· p. 8 σονται ὑπὸ σοῦ;

... pro μὰ Δία, deinde αὐτὸς τοιοῦτῳ πράγματι οὐ κέχρησαι non significat id quod locus postulat et sine exemplo dictum est. C. αὐτὸς τοι τούτῳ Patakis. — ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐξ Οἴου: ita A corr.; quae prima manu scripsit, non satis certo distingui possunt. „The last four lettres [post ἀγῶνα in fine versus] seem to have been τουθ; the two first have been cancelled, and θ has been corrected to π, so as to leave υπ; the υπ however is repeated after the original line, followed by αλε.“ B. In sequenti linea A pr. ξονιδεκα. „The interpolated lettres are (apparently) ανδρτονεξοι, the first four of which form part of the word Αλεξανδρον.“ B. — ἡγήσω: ηγησω A, ut videtur, quamquam duae primae literae non distincte comparent. ἡγήσω Spengel. — ἐγώ: εγω A. — καὶ τὰ: κατα A pr. — τῷ ἀγῶνι: τοικωνος A pr. — οὐ Λυκοῦργον: οὐ postea additum videtur in cod. — συγκατηγορήσοντα: συγκατηγορησοντα A. v retinet S. — τῇ πόλει: τηπολει A. — ἐπιεικῆ: επιεικη A. επιεικη S. — Φεύγοντι: lit. v paene evanuit in cod.

C. 27. συγκατηγοροὺς: συγκατηγορους A. S. — ὅλη πόλει: ὅλη τῇ πόλει C. — Εὐξενίππῳ: ευξενιππω A. — ὑπο σοῦ; Νῆ

Νῆ Δία, τὰ γὰρ πεπραγμένα αὐτῷ δεινὰ ἐστὶ καὶ ἄξια θανάτου, ὡς σὺ λέγεις ἐν τῇ κατηγορίᾳ. σκέψασθε δὴ, ὧ ἄνδρες δικασταί, καθ' ἐν ἑκαστον αὐτῶν ἐξετάζοντες. ὁ δῆμος προσέταξεν Εὐξενίππῳ τρίτῳ αὐτῷ ἐγκατακλιθῆναι εἰς τὸ ἱερὸν, οὗτος δὲ κοιμηθεὶς ἐνύπνιον Φησιν ἰδεῖν, | ὃ τῷ δήμῳ ἀπαγγεῖλαι. τοῦτ' εἰ 28 μὲν ὑπελάμβανες ἀληθὲς εἶναι, καὶ ὃ εἶδεν ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦτ' αὐτὸν ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν δῆμον, τί καὶ ἀδικεῖ ἃ ὁ θεὸς αὐτῷ προσέταττε ταῦτ' ἐξαγγείλας πρὸς Ἀθηναίους; εἰ δὲ, ὥσπερ νυνὶ λέγεις, ἡγοῦ αὐτὸν καταψεύσασθαι τοῦ θεοῦ καὶ χαριζόμενόν τισι μὴ τάλῃθ' ὀπηγγελκέναι τῷ δήμῳ, οὐ ψήφισμα ἐχρῆν σε πρὸς τὸ ἐνύπνιον γράφειν, ἀλλ' ὅπερ ὁ πρότερος ἐμοῦ λέγων εἶπεν, εἰς Δελφοὺς πέμψαντα πυθέσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ τὴν ἀλήθειαν. σὺ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησας, ψήφισμα δὲ αὐτοτελὲς ἔγραψας κατὰ δυοῖν φυλαῖν οὐ μόνον ἀδικώτατον, | ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτὸ ἑαυτῷ· 29 δι' ὅπερ ἥλως παρανόμων, οὐ δι' Εὐξενίππον.

Ἐξετάσωμεν δὲ περὶ αὐτοῦ τουτονὶ τὸν τρόπον.

Δία, τὰ γὰρ: proposuerunt hanc distinctionem Spengel. Kayser. Patakis. C, nisi quod hic puncto distinxit post σοῦ, receperunt Sb. L; commendatur etiam interpunctionis signo in cod. versibus interposito. ὑπο σοῦ, νῆ Δία, τὰ B. ὑπο σοῦ, νῆ Δία· τὰ S, uterque a v. σκέψασθε novum orationis membrum incipiens. — κατηγορία: κατηγορια A, ut videtur, papyro in fine verbi laeso. — ἐγκατακλιθῆναι: εγκατακλιθηναι A. εγκατακλιθῆναι S. εγκατακλινῆναι C. — ἱερὸν: ιερον A.

Col. 28. ἀληθὲς: ita B. C. JBL. L, A corr. secuti. αληθη A pr. ἀληθη S. Sb. — ἀδικεῖ: αδικια Apr. ἀ initio sequentis versus postea additum videtur. — ἡγοῦ: ητιω B in textu, qui quum ηιον in cod. legere sibi visus esset, errorem confitetur in add., notam supra literam η positam indicare aspiratam conjiciens. — καταψεύσασθαι: κατεψευσθαι Patakis. — πρότερος: ποτερος A pr. — εἶπεν: ειπειν A pr.

αἱ Φυλαὶ σύνδυσ γενόμεναι τὰ ὄρη τὰ ἐν Ὀρωπῷ
διείλοντο, τοῦ δήμου αὐταῖς δόντος. τοῦτο τὸ ὄρος
ἔλαχεν Ἀκαμαντὶς καὶ Ἱπποθωντὶς. ταύτας τὰς p. 9
Φυλὰς ἔγραψας ἀποδοῦναι τὸ ὄρος τῷ Ἀμφιαράῳ καὶ
τὴν τιμὴν ὧν ἀπέδοντο, ὡς πρότερον τοὺς ὀριστὰς
τοὺς πεντήκοντα ἐξελόντας αὐτὸ τῷ Θεῷ καὶ ἀφορί-
σαντας, καὶ οὐ προσηκόντως τὰς δύο Φυλὰς ἐχούσας
τὸ ὄρος. μικρὸν δὲ διαλιπὼν ἐν ταύτῃ ψηφίσματι
30 γράφεις τὰς ὁκτώ Φυλὰς ποιῆσαι ταῖν | δυοῖν Φυλαῖν
τὰ διάφορα καὶ ἀποδοῦναι, ὅπως ἂν μὴ ἐλαττωῖται.
καίτοι εἰ μὲν ἴδιον τῶν φυλῶν ἀφῆροῦ τὸ ὄρος, πῶς
οὐκ ὀργῆς ἄξιος; εἰ δὲ μὴ προσηκόντως εἶχον αὐτὸ,
ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ὄν, διὰ τί τὰς ἄλλας Φυλὰς ἔγραφες
αὐταῖς προσαποδιδόναι ἀργύριον; ἀγαπητὸν γὰρ ἦν
αὐταῖς εἰ τὰ τοῦ Θεοῦ ἀποδώσουσι καὶ μὴ προσαπο-
τίσουσιν ἀργύριον.

Ταῦτ' ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐξεταζόμενα οὐκ ὀρθῶς
ἐδόκει γεγράφθαι, ἀλλὰ κατεψηφίσαντό σου οἱ δι-
κασταί. εἴτ' εἰ μὲν ἀπέφυγες τὴν γραφὴν, οὐκ ἂν
κατεψεύσατο οὗτος τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ δὲ συνέβη σοὶ
ἀλῶναι, Εὐξένιππον δεῖ ἀπολωλέναι; καὶ σοὶ |

Col. 29. ὄρη: ὄρη A. — δόντος. Omissa hac distinctione post
ὄρος punctum posuit B; a Schneidewino admonitus ipse correxit in
erratis. — τοῦτο τὸ ὄρος: τὸ αὐτὸ ὄρος Kayser. — ἔλαχεν:
ἔλαχον C. — ταῦτ' ὧν: ταῦτω A. — ὁκτώ: οκτώ A. — ποιῆσαι:
πορίσαι C, non improbante Sb. — ταῖν: ταν A.

Col. 30. ἴδιον τῶν: ἴδιον (ὄν) τῶν C. Patakis. Sb. JBL. —
ἀφῆροῦ: ἀφῆρου A. — ἄξιος; εἰ: ἄξιος εἶ; εἰ S. C. ἄξιον; εἰ
Langius ap. S. — προσαποδιδόναι ἀργύριον: προσαποδι-
δόναι (τ)ἀργύριον C. — αὐταῖς: αυτοῖς A quod retinuit L. —
ἀποδώσουσιν: ἀποδώσουσι B. S (qui in add. r. restitui jubet).
C. L. — προσαποτίσουσιν: προσαποτίσουσι A. — εἴτ' εἰ: εἴτε
A. — ἀπέφυγες: ἀπεφύγες A. ἀπέφυγες B. — ἀπολωλέναι;
interrogationis signum posui suadente Kaysero; ceteri interpunctione
affirmativa vel majore vel minore usi sunt.

μὲν τῷ τοιοῦτο ψήφισμα γράψαντι πέντε καὶ εἴκοσι 31
δραχμῶν ἐτιμήθῃ, τὸν δὲ κατακλιθέντα εἰς τὸ ἱερὸν
τοῦ δήμου κελεύσαντος μηδ' ἐν τῇ Ἀττικῇ δεῖ τεθάρθαι;
p. 10 Ναί· δεινὰ γὰρ ἐποίησεν περὶ τὴν Φιάλῃν ἑάσας
Ὀλυμπιάδα ἀναθῆναι εἰς τὸ ἄγαλμα τῆς Ὑγείας.
τοῦτο γὰρ ὑπολαμβάνεις, ἐφόδιον ἑαυτῷ εἰς τὸν ἀγῶνα
τὸ ἐκείνης ὄνομα παραφέρων καὶ κολακείαν ψευδῇ
κατηγορῶν Εὐξένιππου, μῖσος καὶ ὀργὴν αὐτῷ συλ-
λέξιν παρὰ τῶν δικαστῶν. δεῖ δὲ, ὦ βέλτιστε, μὴ ἐπὶ
τῷ Ὀλυμπιάδος ὀνόματι καὶ τῷ Ἀλεξάνδρου τῶν
πολιτῶν | τινα ζητεῖν κακόν τι ἐργάσασθαι, ἀλλ' ὅταν 32
ἐκεῖνοι πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων ἐπιστέλλωσι μὴ
τὰ δίκαια μηδὲ τὰ προσήκοντα, τότε ἀναστάντα ὑπὲρ
τῆς πόλεως ἀντιλέγειν καὶ πρὸς τοὺς ἥκοντας παρ'

Col. 31. ἐτιμήθῃ: ἐτιμήθη A. — κατακλιθέντα: κατα-
κλινέντα C. — ἱερὸν: ἱερον A. — Ἀττικῇ: αττικῇ A. — τεθάρ-
θαι; Ναί· δεινὰ: ita scripsi Kayserum secutus. τεταφθαι· ναί
A corr. ut videtur, quum literae θαι minoribus ductibus scriptae
spatium versus excurrant, quamquam literae minores in margine
positae saepe ad primam manum referendae sunt. „The MS. appears
to have had τεταφθαι originally, but the scribe may probably have
intended to correct it to τεθαφθαι, if so, he had omitted to change
the τ into θ, and cancel the ναι“ B, qui in textu dedit τεθάρθαι
omisso ναι. ταφῆναι· δεινὰ S. JBL. ταφῆναι. (Νῆ Δία,) δεινὰ C. Sb.
ταφῆναι. Ναί· δεινὰ L. Ceterum non praetermittendum, interpunctionis
signum versui a literis ναι incipienti suppositum favere eorum sen-
tentiae qui syllaba ναι finiri orationis membrum censeant; quam-
quam inde non sequitur, correctorem, si quidem correctae sunt verba,
temere has literas loco suo reliquisse. — δεινὰ γάρ: δεινὰ γάρ A
pr. — ἐποίησεν: ἐποίησε B. S (qui in add. codicis lectionem
praeferit). C. L. — Ὑγείας: ὑγείας A. ut Ὑγείας in Ὑγείας mutatum
videatur, de qua forma v. Hermann. ad Aesch. Ag. 968; nisi punctum
illud casu ortum est. — τοῦτο: τοῦτω conj. S. οἴτω Kayser. —
ἑαυτῷ: ἑαυτῷ A. σαιτῷ C. — κολακείαν ψευδῇ: κολακεῖ-
αν ψευδεῖ A pr. — συλλέξιν: συν|λέξιν A. συν|λέξιν S. — τῷ
Ὀλυμπιάδος: τῶν litera ν expuncta A. — καὶ τῷ: καίτω A.

αὐτῶν δικαιολογεῖσθαι καὶ εἰς τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων
 συνέδριον πορεύεσθαι βοηθήσοντα τῇ πατρίδι. σὺ δ'
 ἐκεῖ μὲν οὐδεπώποτε ἀνέστης οὐδὲ λόγον περὶ αὐτῶν
 ἐποιήσω, ἐνθάδε δὲ μισεῖς Ὀλυμπιάδα ἐπὶ τῷ ἀπολέσαι
 Εὐξένιππον, καὶ Φῆς κόλακα αὐτὸν εἶναι ἐκείνης καὶ
 Μακεδόνων· ὃν ἐὰν δείξης ἀφίγμενον πώποτε εἰς
 33 Μακεδονίαν ἢ ἐκείνων τινὰ ὑποδεξάμενον εἰς τὴν αὐτοῦ
 οἰκίαν ἢ χρώμενον τῶν ἐκεῖθεν τινι ἢ ἐντυγχάνοντα
 ἢ λόγους καὶ οὐστινασοῦν ἢ ἐπ' ἐργαστηρίου ἢ ἐν τῇ
 ἀγορᾷ ἢ ἄλλοις που περὶ τούτων τῶν πραγμάτων
 εἰρηκότα καὶ μὴ κοσμίως καὶ μετρίως τὰ αὐτοῦ πράτ-
 11 τοντα ὥσπερ τις καὶ ἄλλος τῶν πολιτῶν, χρησά-
 σθωσαν αὐτῷ οἱ δικασταὶ ὅ τι βούλονται. εἰ γὰρ ταῦτα
 ἦν ἀληθῆ ἢ κατηγορεῖς, οὐκ ἂν σὺ μόνος ἦδεις, ἀλλὰ
 καὶ οἱ ἄλλοι πάντες οἱ ἐν τῇ πόλει, ὥσπερ καὶ περὶ
 τῶν ἄλλων ὅσοι τι ὑπὲρ ἐκείνων ἢ λέγουσιν ἢ πράτ-
 34 τουσιν, | οὐ μόνον αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι
 ἴσασι καὶ τὰ παιδία τὰ ἐκ τῶν διδασκαλείων καὶ τῶν
 ῥητόρων τοὺς παρ' ἐκείνων μισθαρνοῦντας καὶ τῶν
 ἄλλων τοὺς ξενίζοντας τοὺς ἐκεῖθεν ἦκοντας καὶ ὑπο-
 δεχομένους καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς ὑπαντῶντας ὅταν

Col. 32. τῶν Ἑλλήνων: τῶν Ἑλλήνων A. — οὐδὲ λόγον: οὐδὲ λόγον οὐδένα Patakis. — μισεῖς: μισεῖς A. — Φῆς: Φῆς A. — δείξης: δείξης A. — ἀφίγμενον: ἀφίγμενον A.

Col. 33. αὐτοῦ: αὐτοῦ B. — τινι in margine addit A. — λόγους: λόγους A pr. — τῇ ἀγορᾷ: τῇ ἀγορᾷ A. — χρησά-
 σθωσαν: χρησάσθων C. — αὐτῷ οἱ: αὐτοὶ A. — ταῦτα ἦν: ταῦτ' ἦν C. — μόνος: litteram o minore forma adscriptam, s. paene deletam in fine versus habet A. — ἦδεις: ἦδεις A.

Col. 34. οὐ μόνον αὐτοὶ: οὐ μόνον οὗτοι C, haec addens: „αὐτοὶ sunt οἱ μακεδονίζοντες, quod absurdum est. Emenda οἱ τοὶ, hi iudices; caeterum impeditus hic locus est et inconcinnus, ut periisse nonnulla credam et male coaluisse scripturae reliquias“. οὐ μόνον οἱ ἀστοὶ Patakis. Codicis lectionem defendunt Sb. JBL. —

προσίωσι· καὶ οὐδαμοῦ ὄψει οὐδὲ παρ' ἐνὶ τούτων
 Εὐξένιππον καταριθμούμενον· σὺ δ' ἐκείνων μὲν οὐδένα
 κρίνεις οὐδ' εἰς ἀγῶνα καθίστης, οὓς πάντες ἴσασι
 ταῦτα πράττοντας, κατ' Εὐξένιππου δὲ κολακείαν
 κατηγορεῖς, οὗ ὁ βίος τὴν αἰτίαν οὐ παραδέχεται. |
 καίτοι, εἰ νοῦν εἶχες, περὶ γε τῆς Φιάλης τῆς ἀνατε- 35
 35 θείσης οὗτ' ἂν Εὐξένιππον ἤτιω οὗτ' ἂν ἄλλον λόγον
 οὐδένα ἐνταῦθα ἐποιήσω· οὐ γὰρ ἀρμόττει. διὰ τί; καί
 μου τὸν λόγον, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀκούσατε, ὃν
 μέλλω λέγειν.

Ἵμῖν Ὀλυμπιάς ἐγκλήματα πεποιήται περὶ τὰ ἐν
 Δωδώνῃ οὐ δίκαια, ὥς ἐγὼ δις ἤδη ἐν τῷ δήμῳ ἐναντίον
 ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων πρὸς τοὺς ἦκοντας
 παρ' αὐτῆς ἐξήλεγχσα οὐ προσήκοντα αὐτὴν ἐγκλήματα
 τῇ πόλει ἐγκαλοῦσαν. ὑμῖν γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ Δωδωναῖος
 p. 12 προσέταξεν ἐν τῇ μαντείᾳ τὸ ἄγαλμα τῆς Διώνης
 ἐπικοσμήσαι· καὶ ὑμεῖς πρόσωπόν τε κοσμησάμενοι ὥς 36
 οἶόν τε κάλλιστον καὶ τᾶλλα πάντα τὰ ἀκόλουθα,

προσίωσι: προῖωσι C. Patakis. JBL. — πράττοντας: πράττοντες
 A pr. — κατ' Εὐξένιππον: [κατ'] Εὐξ. C. — κατηγορεῖς: x in
 cod. evanuit propter papyrus laesum. — οὗ ὁ βίος: οὗ βίος A pr. —
 τὴν αἰτίαν: ταύτην τὴν αἰτίαν Bakius ap. C, qui aut hoc aut
 ταύτην αἰτίαν verum esse censet.

Col. 35. καίτοι, εἰ νοῦν εἶχες: καίτοι εἰ οὐνεχες A in fine
 columnae 34 habet uncis inclusa, eadem repetuntur initio col. 35,
 littera ν a correctore supra lineam addita. — ἤτιω: ἤτιω A. —
 ἐποιήσω: ἐποίησω A. — λέγειν. Ἵμῖν: interpunctionis signum
 in cod. ita ponitur, ut Ἵμῖν ad antecedentia trahatur; corrigere tamen
 voluisse videtur scriba alia lineola voci λέγειν in fine versus sup-
 posita. — ἐγκλήματα: ἐγκλήματα A. ἐγκλήματα S. — Δωδώνῃ:
 δωδωνῇ A. — οἱ — ἐγκαλοῦσαν: haec uncis includit C,
 quippe quae locum impediunt et onerant. ἐγκλήματα et ἐγκαλοῦσαν S
 contra codicem per errorem in add. retractatum.

Col. 36. πρόσωπόν τε: lit. ε non satis distincte expressa in
 cod. — κοσμησάμενοι: κομισάμενοι Patakis. Sb. — τὰ ἀκό-
 λουθα: τὰ om. L per errorem typothetae, ut videtur. ἀκόλουθα C. —

καὶ κόσμον πολὺν καὶ πολυτελῆ τῇ θεῷ παρασκευάσαντες καὶ θεωρίαν καὶ θυσίαν πολλῶν χρημάτων ἀποστείλαντες ἐπεκοσμήσατε τὸ ἔδος τῆς Διώνης ἀξίως καὶ ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς θεοῦ. ὑπὲρ τούτων ὑμῖν τὰ ἐγκλήματα ἦλθε παρ' Ὀλυμπιάδος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ὥς ἡ χώρα εἴη ἡ Μολοσσία αὐτῆς, ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν ἔστιν· οὐκ οὐκ προσήκειν ἡμᾶς τῶν ἐκεῖ οὐδὲ ἐν κινεῖν. ἐάν μὲν τοίνυν τὰ περὶ τὴν Φιάλην γεγονότα ἐν ἀδικήματι 37 ψηφίσθησθε εἶναι, | τρόπον τινὰ καὶ ἡμῶν καταγινώσκωμεν ὥς τὰ ἐκεῖ οὐκ ὀρθῶς ἐπράξαμεν· ἐάν δ' ἐπὶ τοῦ γεγενημένου ἔωμεν τὰς τραγωδίας, αὐτῆς καὶ τὰς κατηγορίας ἀφρηγότες ἐσόμεθα. οὐ γὰρ δήπου Ὀλυμπιάδι μὲν τὰ Ἀθήνησιν ἱερὰ ἐπικοσμεῖν ἔξεστιν, ἡμῖν δὲ τὰ ἐν Δωδώνῃ οὐκ ἐξέσται, καὶ ταῦτα τοῦ θεοῦ προστάξαντος.

Ἄλλ' οὐκ ἔστιν, ὦ Πολύευκτε, ὥς ἐμοὶ δοκεῖς, ὅθεν κατηγορίαν οὐκ ἂν ποιήσαιο. καίτοι σε ἐχρῆν, ἐπεὶ περ προήρησαι πολιτεύεσθαι, καὶ νῆΔία καὶ δύνασαι, μὴ τοὺς ἰδιώτας κρίνειν μηδ' εἰς τούτους νεανιεύεσθαι, 38 ἀλλὰ τῶν ῥητόρων ἐάν τις ἀδικῇ, τοῦτον κρίνειν,

πολυτελῆ: πολυτελή A. — ἀποστείλαντες: ἀποστειλαντες A pr. — θεοῦ. ὑπὲρ: θεοῦ. ὑπὲρ A. ἐγκλήματα: ἐγκλήματα S contra cod. — ἡ Μολοσσία: haec uncis includit C ut manifestum emblemata, non refragante Sb; praeterea Mollotia scribendum fuisse uterque et JBL. monuerunt. — ἐν ᾗ τὸ ἱερὸν: ἐν ἡτοιμασμένῳ A. — οὐκ οὐκ: sic S. C. Kayser. οὐκ οὐκ B. οὐκ οὐκ L. — προσήκειν: προσήκειν C. Patakis. — Φιάλην: φίλην A pr. — ἐν ἀδικήματι: „nove dictum et perperam dictum pro ἐν ἀδικήματος μέρει“ C in adnot.

Col. 37. καταγινώσκωμεν: καταγινώσκωμεν A. καταγινώσκωμεν C. L. — ἔωμεν τὰς τραγωδίας, αὐτῆς καὶ: distinctionem omittunt B. C, post αὐτῆς distinguunt S. L, post ἔωμεν Schaefer. Sb. Cf. Or. p. Lycophr. col. 10. p. 27 Schn. — ἀφρηγότες: ἀφρηγότες A. — Δωδώνη: δωδωνη A. — δοκεῖς: hanc codicis lectionem retinui cum JBL. L. δοκεῖ B. S. C. — ποιήσαιο: ποιήσας Spengel, dubium num consulto. — ἐπεὶ περ: ἐπερ C. — προήρησαι: προήρησαι A, lit. θ expuncta. — Δία: δια A pr.

στρατηγὸς ἐάν τις μὴ τὰ δίκαια πράττη, τοῦτον εἰσαγγέλλειν. παρὰ γὰρ τούτοις ἔστι καὶ τὸ δύνασθαι βλάπτειν τὴν πόλιν, ὅσοι ἂν αὐτῶν προαιρῶνται, οὐ παρ' 13 Εὐξενίπῳ οὐδὲ τῶν δικαστῶν τούτων οὐδενί. καὶ οὐ σὲ μὲν οὕτως οἶομαι δεῖν πράττειν, αὐτὸς δὲ ἄλλον τινὰ τρόπον τῇ πολιτείᾳ κέχρημαι, ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς ἰδιώτην οὐδένα πώποτε ἐν τῷ βίῳ ἔκρινα, ἥδη δὲ τις κατ' ὅσον ἐδυνάμην ἐβοήθησα. τίνας οὖν κέκρικα καὶ εἰς ἀγῶνα καθέστακα; Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀζηνιέα, ὃς ἰσχυρότατος ἐν τῇ πολιτείᾳ γεγέννηται | καὶ οὗτος ἐν 39 τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ παρὰ δύο ψήφους ἀπέφυγε· Διοπεΐθην τὸν Σφῆττιον, ὃς δεινότατος δοκεῖ εἶναι τῶν ἐν τῇ πόλει· Φιλοκράτη τὸν Ἀγνούσιον ὃς Σρασύτατα καὶ ἀσελγέστατα τῇ πολιτείᾳ κέχρηται· τοῦτον εἰσαγγείλας ἐγὼ ὑπὲρ ὧν Φιλίππῳ ὑπηρετήκει κατὰ τῆς πόλεως εἶλον ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ τὴν εἰσαγγελίαν ἔγραψα δικαίαν καὶ ὥσπερ ὁ νόμος κελεύει, ῥήτορα ὄντα λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθη-

Col. 38. κρίνειν, στρατηγός: κρίνειν (ῥ) στρατηγός C. — προαιρῶνται: huic verbo in cod. suppositum est interpunctionis signum per errorem, itaque uncis inclusum (—). — οἶομαι: οἶμαι A pr. — δεῖ ἄλλον: δεῖ (καὶ) ἄλλον? L. — τῇ πολιτείᾳ: τη πολιτεία A. — ἔκρινα: ἐκρίνα A. — καὶ εἰς ἀγῶνα καθέστακα: haec uncis includit C, formam καθέστακα ex sordibus sequioris Graecitatis esse perhibens; perfecti formam defendit S in schol. et praef. p. XVIII et Sb; a scriba substitutam esse formae κατέστακα conjicit JBL, cl. col. 47. — Ἀζηνιέα: sic scripsi morem editorum secutus, Ἀζηνιέα C et Schaefer. (Demosth. u. s. Zeit. I. p. 159) ex more veterum Atticorum, teste Polemone ap. Suidam s. v. αἰζηνιέα A. — πολιτεία: πολιτεία A.

Col. 39. Διοπεΐθη: διοπιθη A. — δοκεῖ: ἐδοκεῖ Schaefer. — Ἀγνούσιον: Ἀγνούσιον B. — εἰσαγγείλας: εἰσαγγείλας A pr. εἰσαγγείλας A corr. (certe αγγ voluit scriba, quamquam comparent literae αι; praeterea inusitata est syllabarum distinctio, ita ut i ad τόντον trahere voluisse librarium conjicere liceat.) — ὑπηρετήκει: sic Schoemann, ap. S^a. C. Kayser. υπηρετεῖται A, quamquam a non distincte expressum videtur. ὑπηρετεῖ καὶ B. S. L, qui suspiciosam

ναίων χρήματα λαμβάνοντα καὶ δωρεὰς παρὰ
τῶν τάναντία πραττόντων τῷ δήμῳ· καὶ οὐδ'
40 οὐ. ὡς ἀπέχρησέ μοι τὴν εἰσαγγελίαν δοῦναι, ἀλλ'
ὑποκάτω παρέγραψα· τὰ δ' εἶπεν οὐ τὰ ἄριστα τῷ
δήμῳ χρήματα λαβών, εἴτα τὸ ψήφισμα αὐτοῦ ὑπέ- p. 14
γραψα· καὶ πάλιν· τὰ δὲ εἶπεν οὐ τὰ ἄριστα τῷ
δήμῳ χρήματα λαβών, καὶ τὸ ψήφισμα παρέγραφον.
καὶ ἐστί μοι πεντάκις ἢ ἑξάκις τοῦτο γεγραμμένον· δίκαιον
γὰρ ᾧ μὴν δεῖν τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν κρίσιν ποιῆσαι. σὺ δ' ἂ
μὲν εἰπεῖν Εὐξένιππον φῆς οὐ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ οὐκ
εἶχες γράψαι εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἰδιώτην δ' ὄντα κρίνεις
ἐν τῇ τοῦ ῥήτορος τάξει· μικρὰ δὲ περὶ τῆς ἀντιγραφῆς
41 εἰπὼν ἑτέρας αἰτίας καὶ διαβολὰς ἤκεις φέρων κατ'
αὐτοῦ, λέγων ὡς Φιλοκλεῖ τὴν θυγατέρα ἐδίδου καὶ
Δημοτίωνος δίαίταν ἔλαβεν, καὶ ἄλλας τοιαύτας κατη-
γορίας, ἵν' ἐὰν μὲν ἀφόμενοι τῆς εἰσαγγελίας περὶ τῶν
ἔξω τοῦ πράγματος κατηγορηθέντων ἀπολογῶνται,
ἀπαντῶσιν αὐτοῖς οἱ δικασταί· τί ταῦθ' ἡμῖν λέγετε;
ἐὰν δὲ μηδὲνα λόγον περὶ αὐτῶν ποιῶνται, ὁ ἀγὼν
αὐτοῖς χείρων γίνηται· τῶν γὰρ κατηγορηθέντων τὸ μὴ
λαβὼν ἀπολογία ὑπὸ τῇ ὀργῇ τῶν δικαστῶν καταλεί-
πεται. καὶ τὸ πάντων δεινότατον τῶν ἐν τῷ λόγῳ

esse lectionem indicat. ἐπηρετήκει S^a. Spengel. ἐπηρετήκει τὰ τῆς
πόλεως Rabe de vita Hyper. Olsn. 1854. 4. p. 4. — δωρεάς: δωρεας
A pr. — τῷ δήμῳ: τῷ δήμῳ A.

Col. 40. εἰσαγγελίαν δοῦναι: εἰσαγγελίαν δοῦναι A. ἂν
obelo notat B. omittunt ceteri omnes. — τῷ δήμῳ: τῷ δήμῳ A. —
καὶ ἐστὶ: sic S. καὶ ἐστὶ B. C. καὶ ἐστὶ L. — ᾧ μὴν: ᾧ μὴν A. — φῆς:
φῆς A. — τῇ τοῦ ῥήτορος: aut i aut t omisit A. — μικρὰ: μικρὰ A.

Col. 41. ἔλαβεν: ἔλαβε C. — αὐτοῖς οἱ δικασταί: inter-
punctionis signum his verbis subscriptum, sed uncis inclusum exhibet
A, rectius idem sequenti lineae supponit. — γίνηται: γίνηται
C. L. — καταλείπεται: καταλείπεται A. — δεινότατον: δεινότατον
A. — τῷ λόγῳ: τῷ λόγῳ A. — ὁ σὺ ᾧ: οὐδὲν A pr., ut
videtur, sed literae o ante ω positae v postea superscripta est.

λεγομένων ὑπὸ σοῦ, ὃ σὺ ᾧ λανθάνειν ᾧ εἵνεκα λέγεις, 42
οὐ λανθάνειν, ὅποτε παραφθέρῃς ἐν τῷ λόγῳ πολλάκις,
ὡς πλούσιός ἐστιν Εὐξένιππος, καὶ πάλιν διαλιπὼν ὡς
οὐκ ἔκ δικαίου πολλὴν οὐσίαν συνείλεται· ἂ εἰς μὲν
τὸν ἀγῶνα τοῦτον οὐδὲν δήπου ἐστὶν εἴτε πολλὰ οὗτος
κέντηται εἴτε ὀλίγα, τοῦ δὲ λέγοντος κακοήθεια καὶ
ὑπόληψις εἰς τοὺς δικαστὰς οὐ δίκαια, ὡς ἄλλοθι
p. 15 που οὗτοι τὴν γνώμην ἂν σχοίησαν ἢ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ
πράγματος καὶ πότερον ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρινόμενος ἢ οὐ.
Κακῶς δ' ἐμοὶ δοκεῖς εἰδέναι, ὦ Πολύευκτε,
..... ὅτι οὔτε πόλις ἐστὶν οὐδεμία

Col. 42. τῷ λόγῳ: τῷ λόγῳ A. — συνείλεται: συνείλεται
A pr. — κέντηται: litera penultima in cod. v potius est quam α. —
κακοήθεια: κακοήθεια A. — πράγματος καί: post πράγματος
plene distinguunt et sequentia verba ad novum orationis membrum
trahunt B. S. Schoemann. apud S^a. S^a. Spengel; contra verba καί —
οὐ ad antecedentia esse trahenda intellexerunt C. Kayser. S^b. L.
Quae sequuntur in cod. usque ad finem columnae mutila sunt, ita
ut haec fere sana restent: καιπο|τε ... ἀδικειν|μισοκρε|ν ... οσην|
κα>|x ... μοιδοκισει>|δ ... αιωπολιενκτε|..... αιουτανταγ>|.....
ντεσοτιου|..... στινον>|δ.....ε. τηιοικον>|; neque in his omnes
ductus satis certi. Variis modis supplere deleta VV. DD. conati sunt;
καὶ πότερον ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρινόμενος ἢ οὐ κακῶς ἐμοὶ δοκεῖς εἰδέναι, ὦ
Πολύευκτε· οἱ δ' Ἀθηναῖοι ταῦτα γινώσκουσι πάντες, ὅτι οὐδὲν μὲν
ἐστὶν οὐδαμοῦ ἐν τῇ οἰκῷ — B, qui in add. de verbis οἱ δ' Ἀθηναῖοι
hoc monet: „there is a vestige of an α at the beginning of the line,
and the next letter which is legible appears to be a x: probably
the text is ἀ[λλ' οἱ δὲ] καιοι“, idem ap. JBL. conjicit ἀλλ' οἱ βάρβαροι,
et in sequentibus ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν οὐδαμοῦ —. S in textu
Babingtonis textum secutus est, nisi quod ὑποκρινόμενος scripsit pro
ὁ κρινόμενος et ex illius emendatione ἀλλ' οἱ δίκαιοι, in add. haec
proponit: καὶ πότερος ἀδικεῖ ὑμᾶς ὁ κρινόμενος ἢ οὐ, κακῶς ἐμοὶ
δοκεῖς εἰδέναι, ὦ Πολύευκτε· ἀλλ' οἱ δίκαιοι ταῦτα γινώσκουσι πάντες, ὅτι
σὺ οὐδὲν γὰρ ἐστὶν οὐδαμοῦ κτλ. in quibus πότερος et prius σὺ ex Schoem.
emendatione recepta sunt, cui in sequentibus haec placuerunt: ἀλλὰ
δίκαιοι (vel ἢν δὲ δίκαιοι) ταῦτα γινώσκουσι σὲ τῷ δήμῳ (vel τῇ πόλει).
οὐδὲν γὰρ κτλ. Cum utroque de prima sententiae parte consentit
Spengel, in altera haec fere exspectat: καὶ βάρβαροι ταῦτα γινώ-
σκουσι, ὅτι ... ἐστὶν οὐδεὶς ἐν τῇ κτλ. At OY, non CY legi in cod.,

ἐν τῇ οἴκου|μένη οὔτε μόναρχος οὔτε ἔθνος μεγαλο-
 43 ψυχότερον τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων, τοὺς δὲ συκο-
 Φαντουμένους τῶν πολιτῶν ὑπό τινων ἢ καὶ ἑνα ἢ
 ἄλλους οὐ προΐεται ἀλλὰ βοηθεῖ. καὶ πρῶτον μὲν
 Τίσιδος τοῦ Ἀγρυλῆθεν ἀπογράψαντος τὴν Εὐθυ-
 κράτους οὐσίαν ὡς δημοσίαν οὔσαν, ἢ πλεόνων ἢ ἐξή-
 κοντα ταλάντων ἦν, καὶ μετ' ἐκείνην πάλιν ὑπισχνου-
 μένου τὴν Φιλίππου καὶ Ναυσικλέους ἀπογράψειν καὶ
 λέγοντος ὡς ἐξ ἀναπογράφων μετὰλλων πεπλουτήκασι,
 τοσοῦτον οὔτοι ἀπέλιπον τοῦ προσέσθαι τινὰ τοιοῦτον
 λόγον | ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν, ὥστε τὸν ἐγχειρή-
 44 σαντα συκοφαντεῖν αὐτοὺς εὐθὺς ἠτίμωσαν, τὸ πέμπτον
 μέρος τῶν ψήφων οὐ μεταδόντες· τοῦτο δ', εἰ βούλει,

Bab. ap. S^b papyro iterum inspecto affirmat. Kayser. C. L. usque ad
 Πολύειντε ab iis quae recepit non discrepant, nisi quod C et L δ'
 non inseruerunt post καὶ; in sequentibus C conjicit: καὶτοι ταῦτά
 γ' ἴσασιν πάντες ὅτι οὔτε δῆμος ἐστὶν οὐδὲς ἐν τῇ κτλ. Kayser: —
 καὶτοι οἱ ταῦτα γνώσκοντες πλείστοι — ὅτι οὐδεμία πόλις ἐστὶν οὐ-
 δαμοῦ ἐν τῇ κτλ. L: (ὥστε) καὶ οἱ ταῦτά ἤ(δη σοι γνόν)τες, ὅτι
 οὔτε (πόλις) ἐστὶν οὐδ(εμία) —. Extrema eodem modo constituerat
 JBL, in antecedentibus probans Shilletonis conjecturam: ταῦτά γ'
 ἴσασιν καλλίον' ὅτι. Equidem quae non nisi vagis conjecturis suppleri
 possunt, omittere satius duxi, in ceteris spatium loci lacunosum dili-
 genter respexi.

Col. 43. οἰκουμένη: οἰκουμένη A. — οὔτε ἔθνος: ita B
 in erratis (qui in textu dederat οὔτε θεός). S^a. L. secuti A corr.
 οὐτεθεός A pr. οὔτε ἔθνος S. C. — ὑπισχνουμένους: ὑπισχνου-
 μένου A pr., ut videtur, litera ν postea superscripta. — Φιλίππου —
 λόγον: octo lineae lacunosae in cod. sic se habent: φιλιππ... και-
 ναυσι|κλειονα... γραφει|καιλεγο... οσωσε|ναπογο... νμεταλ|λωνπ...
 ουτηκασι|τοσο... τοιαπει|λιπο... οισθαι|τινατ... νλογον| In
 versu antepenultimo B dedit τοσοῦτο, in penultima τοῦ προσέσθαι
 scripsi cum Spengel, JBL. L. ἀκούσεσθαι B. S. προσέσθαι Schoemann.
 ap. S^a. C. προσέσθαι S^a. S^b. προσήσεσθαι Patakis. In ultimo versu
 τοιοῦτον scripsi cum B. S. C. L. τοῦτων Spengel. JBL.

Col. 44. ἐγχειρήσαντα: ἐγχειρησαντα A, quem sequitur S. —
 ἠτίμωσαν: ἠτιώσαν A pr. — πρῶτην: προίην A pr. πρώην B. —

τὸ πρῶτην ὑπὸ τῶν δικαστῶν πραχθὲν τοῦ ἐξελεσθέντος
 μηνὸς πῶς οὐ μεγάλου ἐπαίνου ἄξιόν ἐστι; Φήναντος
 γὰρ Λυσάνδρου τὸ Ἐπικράτους μέταλλον τοῦ Παλλη-
 16 νέως ἐντὸς τῶν μέτρων τετμημένον, ὃ ἠργάζετο μὲν
 ἤδη τρία ἔτη, μετεῖχον δ' αὐτοῦ οἱ πλουσιώτατοι σχεδόν
 τι τῶν ἐν τῇ πόλει, ὃ δὲ Λύσανδρος ὑπισχνεῖτο τρια-
 κόσια τάλαντα εἰσπράξειν τῇ πόλει· τοσαῦτα γὰρ
 εἰληφέναι αὐτοὺς ἐκ | τοῦ μετὰλλου· ἀλλ' ὅμως οἱ 45
 δικασταὶ οὐ πρὸς τὰς τοῦ κατηγοροῦ ὑποσχέσεις
 ἀποβλέποντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον ἔγνωσαν ἴδιον
 εἶναι τὸ μέταλλον, καὶ τῇ αὐτῇ ψήφῳ τὰς τε οὐσίας
 αὐτῶν ἐν ἀσφαλείᾳ κατέστησαν καὶ τὴν ὑπόλοιπον
 ἐργασίαν τοῦ μετὰλλου ἐβεβαίωσαν. τοιγαροῦν αἱ
 καινοτομίαι πρότερον ἐκλειμμέναι διὰ τὸν φόβον
 νῦν ἐνεργοὶ καὶ τῆς πόλεως αἱ πρόσοδοι αἱ ἐκείθεν
 πάλιν αὖξονται, ἃς ἐλυμήναντό τινες τῶν ῥητόρων

Παλληνέως: παλαηνέως A. — μέτρων: literae et in cod. eva-
 nuerunt. — ἠργάζετο: ἐργάζετο C. JBL. — ἤδη: δ non comparet
 in cod. propter lacunam. — τρία ἔτη: τρια|ετη A. τρε' ἔτη C. —
 μετεῖχον: literae on in cod. laesae. — πλουσιώτατοι —
 αὐτοὺς ἐκ: haec in cod. laeso ita leguntur: — πλουσ... τατοι|
 σχεδοντιτω. εντη|πολει οδελ... νδρος|υπεισχνειτ... ακοσια|ταλανταισ
 ν|τηπολει τ..... αριεληφεναι α..... κ| εἰσπράξειν primus
 scripsit S, quem secuti sunt reliqui omnes; B dederat εἰς πρόσοδον.
 αὐτοὺς ἐκ C. S^b. L; αὐτὸν ἐκ dederant B. S.

Col. 45. μετὰλλον· ἀλλ': punctum inter utrumque verbum
 exstat in cod. — οὐ πρὸς — δίκαιον: haec verba B parentheses
 signis circumscribit, C non post ἀποβλέποντες sed post δίκαιον distin-
 guit. — ἀλλὰ: ἀλα A pr. — τῇ αὐτῇ ψήφῳ: τηαντηψηφω A. —
 ἀσφαλεία: ασφαεια A. ασφαλει C. — πρότερον ἐκλειμμέναι:
 προτερονεκλειμμεναι A. (αἱ) πρότερον ἐκλειμμέναι C. S^b. JBL. —
 ἐνεργοί: sic S^a. JBL. L. Cod. in fine versus laesus est, ita ut
 ultimae literae et ductus qui sequebatur vestigia tantum conspiciantur;
 additum fuisse videtur signum, quo spatium in fine expleri solet.
 ἐνεργοῦνται B. S., quod spatium excedit. ἐνεργοί (εἶναι) C. — αὖ-
 ξονται: αυξονται A? — τίνες: s deest in cod. laeso. — ἐξαπα-

ἐξαπατήσαντες τὸν δῆμον καὶ δασμολογήσαντες τοὺς
 εκ..... ἔστι γὰρ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, οὐχ οὗτος
 46 ἄριστος πολίτης, ὅστις | μικρὰ δοὺς πλείω βλάπτει
 τὰ κοινά, οὐδ' ὅστις εἰς τὸ παραχρῆμα ἐξ ἀδίκου
 πορίσας κατέλυσε τῆς πόλεως τὴν ἐκ δικαίου πρόσ-
 οδον, ἀλλ' ὅτῳ μέλει καὶ τῶν εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον
 ὠφελίμων τῇ πόλει καὶ τῆς ὁμονομίας τῶν πολιτῶν
 καὶ τῆς δόξης τῆς ὑμετέρας· ὧν ἔνιοι οὐ φροντίζουσιν,
 ἀλλὰ τῶν ἐργαζομένων ἀφαιρούμενοι πόρους φασὶ
 τούτους πορίζειν, ἀπορίαν ἐν τῇ πόλει παρασκευά-
 ζοντες· ὅταν γὰρ ἡ φοβερὸν τὸ κτᾶσθαι καὶ φεῖδε- p. 17
 σθαι, τίς βουλήσεται κινδυνεύειν;

τήσαντες: in cod. desunt literae απα propter lacunam in fine
 versus. — δῆμον: literae η ultimus tantum ductus conspicitur in
 cod. — δασμολογήσαντες: δασμολ...|σαντες A. — τοὺς εκ.....
 De quinque fere literarum spatio in fine versus explendo nemo adhuc
 talem conjecturam proposuit, in qua acquiescere possimus. ἐκλογεῖς
 B. ἔχοντας S, „nam ἐκ[τετμένους] spatium excedit“; quod retinuit C,
 at de lit. κ, si quidem codicis imagini, quam B exhibet, fides est
 habenda, dubitari nequit; S ipse in scholiis ἐκτετμένους praefert. ἐκτε
 intell. ἐργαζομένους Kayser. ἐργαζομένους Patakis. ἐκτεθεν JBL. L,
 quod defendi quidem possit comparato Platonis loco Legg. X. p. 889,
 A potius (cf. Krueger griech. Sprachl. §. 50, 8, 17.) quam Thucy-
 dideis aliisque exemplis ex attractione explicandis, sed propter verba
 quae antecedunt αἱ πρόσοδοι αἱ ἐκτεθεν displicet. A sensu non abhor-
 reret ἐκτενεῖς, quod verbum Polluce teste (III, 119) τῷ φειδωλῷ μετ'
 ἐπαίνου ἀντικείμεται, modo Atticos scriptores illa aetate eo usos esse
 verisimile esset, id quod negat Lobeck. ad Phryn. p. 311; Aeschilo
 abjudicatur a G. Hermann ad Suppl. 952. Quid in nostro loco
 desiderandum sit, cognoscere licet ex Isoer. epist. 7, p. 422: ἔνιοι οὐ-
 δὲν ἄλλο σκοποῦσι πλὴν ὅπως αὐτοὶ θ' οἷς μετὰ πλείστης ἀσιγείας
 τὸν βίον διάξουσιν τῶν τε πολιτῶν τοὺς βελτίστους καὶ πλουσιωτάτους
 καὶ φρονιμωτάτους λιμανοῖνται καὶ δασμολογήσουσιν. — ἔστι: ἐστὶ S. —
 ἄνδρες δικασταὶ: ἀνδρ...|κασται A. — οὗτος ἄριστος: οὗτος
 ...|στος A. — ὅστις: ο...| A.

Col. 46. πλείω: πλείω A. — ὠφελίμων: ὠφελιμῶ A. —
 τῆς δόξης: τηδοξῆς inesse videbatur in cod. ex edit. B., at ε legi
 testatur idem ap. Sb. — ἐργαζομένων: ἐργαζομενῶ A. — ἐν τῇ
 πόλει: ἐν expungit Bakius ap. C. — ἡ: ην A. † ἡν † B. in textu;

Τούτους μὲν οὖν ἴσως οὐ ῥαδίον ἔστι κωλύσαι
 ταῦτα πράττειν, ὑμεῖς δὲ, ὡς ἄνδρες δικασταὶ, ὥσπερ 47
 καὶ ἄλλους πολλοὺς σεσώκατε τῶν πολιτῶν ἀδίκως
 εἰς ἀγῶνας καταστάντας, οὕτω καὶ Εὐξενίπῳ βοη-
 θήσατε καὶ μὴ περιίδητε αὐτὸν ἐπὶ πράγματι οὐδενὸς
 ἀξίῳ καὶ εἰσαγγελίᾳ τοιαύτῃ, ἣ οὐ μόνον οὐκ ἔνοχός
 ἐστίν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ παρὰ τοὺς νόμους ἐστὶν εἰσηγ-
 γελμένη καὶ πρὸς τούτοις ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κατηγοροῦ
 τρόπον τινὰ ἀπολελυμένη. εἰσήγγελκε γὰρ αὐτὸν
 Πολύευκτος λέγειν μὴ τὰ ἄριστα τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων
 χρήματα λαμβάνοντα καὶ δωρεὰς παρὰ τῶν τάναντία
 πραττόντων τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων· εἰ μὲν οὖν ἔξω-
 θεν τῆς | πόλεως τινὰς ἡτιᾶτο εἶναι, παρ' ὧν τὰ 48
 δῶρα εἰληφότα Εὐξενίπῳ συναγωνίζεσθαι αὐτοῖς,
 ἦν ἂν αὐτῷ εἰπεῖν ὅτι, ἐπειδὴ ἐκείνους οὐκ ἔστι
 τιμωρήσασθαι, δεῖ τοὺς ἐνθάδε αὐτοὺς ὑπηρετοῦντας
 δίκην δοῦναι. νῦν δὲ Ἀθηναίους φησὶν εἶναι, παρ' ὧν
 τὰς δωρεὰς εἰληφέναι αὐτόν. εἴτα σὺ ἔχων ἐν τῇ
 πόλει τοὺς ὑπεναντία πράττοντας τῷ δήμῳ οὐ τιμωρῇ
 ἀλλ' Εὐξενίπῳ πράγματα παρέχεις;

Βραχὺ δ' ἔτι εἰπὼν περὶ τῆς ψήφου ἧς ὑμεῖς
 p. 18 μέλλετε φέρειν καταβήσομαι. ὅταν γὰρ μέλλητε, ὡς

in adnot. legi jubet ἡ, quod receperunt omnes. — κωλίσαι: literae
 ν maxima pars evanuit in cod. laeso.

Col. 47. καταστάντας: καθεστάντας A pr.; perfectum
 voluerat scriba. — εἰσαγγελία: εἰσαγγελία A pr. — τοιαύτη ἡ
 οὐ: τοιαύτην A pr. η supra lineam posuit corrector cum ea nota,
 quae aspirationem significare videtur. — πραττόντων τῷ δήμῳ
 τῷ: in articulis om. A.

Col. 48. ἡτιᾶτο: ητιᾶτο A. — ἦν ἂν: ηεν A pr. — ἐν-
 θάδε αὐτοῖς: αὐτοῖς conj. B, receperunt S, qui dubitat an rectius
 sit αὐτοῦ, C. L; at αὐτοῖς defendi poterit. — δήμῳ: δημῶ A. —
 τιμωρῇ: τιμωρη A. τιμωρεῖ C. — Εὐξενίπῳ: ευξενιπῶ
 A. — βραχὺ δ' ἔτι: sic C. Sb. L. βραχὺ δέ τι B. S. JBL. Cf.
 Weber. ad Demosth. in Aristocr. § 215.

49 ἄνδρες δικασταί, διαψηφίζεσθαι, κελεύετε | ὑμῖν τὸν
γραμματέα ὑπαναγνῶναι τὴν τε εἰσαγγελίαν καὶ τὸν
νόμον τὸν εἰσαγγελτικὸν καὶ τὸν ὄρκον τὸν ἡλιαστικόν·
καὶ τοὺς μὲν λόγους ἀπάντων ἡμῶν ἀφέλετε, ἐκ δὲ
τῆς εἰσαγγελίας καὶ τῶν νόμων σκεψάμενοι ὅ τι ἂν
ὑμῖν δοκῇ δίκαιον καὶ εὖορκον εἶναι, τοῦτο ψηφίσασθε.

Ἐγὼ μὲν οὖν σοὶ, Εὐξένιππε, βεβοήθηκα ὅσα
εἶχον. λοιπὸν δ' ἐστὶ δεῖσθαι τῶν δικαστῶν καὶ τοὺς
φίλους παρακαλεῖν καὶ τὰ παιδιά ἀναβιβάζεσθαι.

Ἵπὲρ Εὐξένιππου
εἰσαγγελίας
ἀπολογία πρὸς
Πολύευνκτον.

Col. 49. γραμματέα: q non conspicitur in cod. — δοκῇ:
δοκῇ A. — τοῦτο ψηφίσασθε: τοιτοψηφισασθαι A pr., literis
to supervacaneis expunctis, e supra extremam syllabam scripta. —
δεῖσθαι τῶν: haec legi in cod. testatur B ap. S^b, quum in ejus
exemplo exstare videretur δεῖσθαι τῶν. — τὰ παιδιά: A corr.; quae
antea scripta erant, tanta cura extincta sunt ut dignosci nequeant,
quamquam S legere sibi visus est ταδικαία.

Orationis pro Lycophrone fragmenta.

p. 21

I. Ex papyro Harrisiano.

Fr. IX. (31 Saupp.)

— — — τῇ κατηγορίᾳ χρῆσθαι, οὕτω καὶ ἐμὲ
ἐᾶτε ὃν τρόπον προήρημαι καὶ ὥς ἂν δύνωμαι ἀπο-
λογεῖσθαι· καὶ μηδεὶς ὑμῶν ἀπαντάτω μοι μεταξὺ
λέγοντι· τί τοῦθ' ἡμῖν λέγεις; μηδὲ προστίθετε τῇ
κατηγορίᾳ παρ' ὑμῶν αὐτῶν μηδέν, ἀλλὰ μᾶλλον τῇ
ἀπολογίᾳ — — —

Fr. XIII. (32 S.)

— — — ὁ νόμος συγκατηγορεῖν μὲν τῷ βουλομένῳ
κατὰ τῶν κρινομένων ἐξουσίαν δίδωσι, συναπολογεῖ-

I. Haec fragmenta una cum reliquiis orationis Hyperideae
contra Demosthenem habitae inventa et ab Harrisio, Babingtone,
Boeckhio, Sauppio edita jam vix reperiuntur qui ad hanc orationem
esse referenda neget. Recepi quae post illorum virorum et Schnei-
dewini curas aliquo modo legi posse viderentur, omissis singulis
literis vel syllabis, de quibus ne divinare quidem probabiliter liceret.

Fr. IX. οὕτω: οὕτω A. — προήρημαι: προήρημαι A. —
ὑμῶν: υμῶν A. — τί: ἤ B, qui erratum suum agnoscit in adn. ad
or. p. Lyc. col. 9. l. 27. — ἡμῖν: ὑμῖν A pr. — κατηγορίᾳ: η
in cod. del. — μᾶλλον: literae μα in cod. non leguntur. —
ἀπολογία: ἀπολογία A in fine versus.

Fr. XIII. ὁ νόμος: ὁ om. B. Negationem praecessisse sensus
docet. — συγκατηγορεῖν μὲν: sic Saupp. S. In cod.
primae literae ductus non satis distinctus restat, tum haec leguntur:
..κα|...ριμεν. οὐ καλὸν γὰρ εἶ μὲν B. εἰς τὸ κατηγορεῖν μὲν
Boeckh. — βουλομένῳ: lit. λομ in cod. del. — κρινομένων:
sic Boeckh. Saupp. S. ...ομένων A. δικαζομένων B. — ἐξουσίαν:
lit. σιαν in cod. del. — δίδωσι, συναπολογεῖσθαι scripsi cum

σθαι δὲ κωλύει. ἵνα δὲ μὴ πρὸ τοῦ πράγματος πολλοὺς λόγους ἀναλίσκω, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀπολογίαν πορεύσομαι, τοῖς μὲν θεοῖς εὐξάμενος βοηθῆσαί μοι καὶ p. 22 σῶσαι ἐκ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ὑμᾶς δὲ, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἐκείνο παραιτησάμενος πρῶτον — — —

Fr. XVII. (33 S.)

— — — τοὺς ἐγγυτάτω γένους ἀπάγειν τὸν Εὐφρημον, ἀλλ' ἔαν. νῦν δὲ τοῦτο ποιήσαντες ἔργω μεμαρτυρήκασιν αὐτοί, ὡς ψευδὴς ἐστὶν ἡ αἰτία κατ' ἐμοῦ. πρὸς δὲ τούτοις πῶς οὐκ ἄτοπον, εἰ μὲν τι ἔπαθεν τὸ παιδίον ἢ γιγνόμενον ἢ καὶ ὕστερον, ταύταις ταῖς διαθήκαις ἰσχυρίζεσθαι ἂν αὐτοὺς, ἐν αἷς ὅ — — —

II. Ex papyro Ardeniano.

Col. 1. 2. — — — Ἀρίστωνος δὲ ἀνδράποδα εἶχεν ἐν τοῖς p. 23 ἔργοις· καὶ ταῦτα αὐτὸς ὑμῖν ἐμαρτύρησεν ἐπὶ τοῦ

Sauppio, cui suffragantur Bab. I. I. Kayser. διδωοισινοπο|.... σθαι A. δίδωσι, ἔαν δ' ἀπολογισθαι Boeckh. δίδωσιν, ἀνταπολογισθαι Voemel. diss. de IV et Σ adductis literis. Francof. 1853. p. 4. adn. δίδωσιν, ἀπολογισθαι B. S. Voemel. prolegg. gramm. in Demosth. p. 18. adn. — κωλύει. ἵνα: ... literae ei et in antecedenti versu loqui in alio codicis fragmento a Sauppio huc relato comparent. — πρὸ: ρ del. in cod. — πολλοὺς: πο.... A. — ἀναλίσκω: αναλ.... A. ἀναλώσω B. — ἀπολογίαν:|...αν A. — ἐκ τοῦ in cod. evan. in fine versus. — παραιτησάμενος: παραιτησομενος A pr. ρ et τη del.

Fr. XVII. τοὺς ἐγγυτάτω γένους scr. cum Sauppio. — — — αὐτῶν γένου. A. — — αὐτῶν γένου. B. τὸν ἐγγυτάτω γένου. Boeckh. S. — ἀπάγειν: sic Boeckh. Bab. ad or. p. Lyc. p. 4. S. ... γένου. A. εἰργεν Sauppio. — Εὐφρημον: η in cod. del. — ἔργω: εργω A.

II. Col. 1. Paucas hujus columnae literas, quae in fine versuum supersunt, omisi exceptis extremis αρ. In sequentibus lacunas minores satis multas plerumque probabiliter explevit B.

Col. 2. ἀνδράποδα: lit. ρα deletae sunt in cod. — τοῖς: οἱ del. in A. — ταῦτα αὐτὸς: ταυ.αα. | τοῖς A. — ἐμαρτύρησεν:

δικαστηρίου, ὅτ' ἦν τούτων ὁ ἀγὼν πρὸς Ἀρχεστρατίδην. τοιοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ Ἀρίστωνος τουτουῖ πράγμα· αὐτὸς προσκαλεῖται μὲν περιῶν πάντας ἀνθρώπους, τῶν δ' ὅσοι μὲν ἂν μὴ διδῶσιν αὐτῷ ἀργύριον, κρίνει καὶ κατηγορεῖ. ὅποσοι δ' ἂν ἐθέλωσιν ἀποτίνειν, ἀφίησιν, τὸ δ' ἀργύριον Θεομνήστῳ δίδωσιν· ἐκεῖνος δὲ λαμβάνων ἀνδράποδα ἀγοράζει, καὶ παρέχει ὥσπερ τοῖς λησταῖς ἐπισιτισμόν, καὶ δίδωσι τούτῳ ὑπὲρ ἐκάστου τοῦ ἀνδραπόδου ὀβολὸν τῆς ἡμέρας, 3 ὅπως ἂν ἢ ἀθάνατος συκοφάντης.

Ἀξίον δ' ἐστὶν, ὧ ἄνδρες δικασταί, κἀκεῖθεν ἐξετάσαι τὸ πρᾶγμα ἀφ' ὧν ἐν τῷ δήμῳ τὸ πρῶτον αὐτοὶ εὐθὺς ἠτιάσαντο. ἐμοὶ γὰρ (οἱ) οἰκείοι ἀπέστειλαν γράψαντες τὴν τε εἰσαγγελίαν καὶ τὰς αἰτίας ἃς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἠτιάσαντό με, ὅτε τὴν εἰσαγγελίαν p. 24 ἐδίδωσαν, ἐν αἷς ἦν γεγραμμένον ὅτι Λυκοῦργος λέγει, Φάσκων ἐκ τῶν οἰκείων ἀκηκοέναι, ὡς ἐγὼ παρακο-

ρη del. in A. — δικαστηρίου: τη del. in A. — τούτων: τοῖ... A. — Ἀρχεστρατίδην: αρχε evanuerunt in fine versus. „Pulchre Archestratiden revocavit Babinto. Extabat Hyperidis oratio κατ' Ἀρχεστρατίδην“. S. — τοιοῦτο: τοιο... A. — τὸ Ἀρίστωνος τουτουῖ πρᾶγμα. αὐτὸς: sic S. Idem conj. O. in Zeitschr. f. d. Alterth. 1853. p. 271. το αριστ... | τουτουπρᾶγμα... | A, interpunctionis nota literis του supposita. τὸ ἄριστον τουτουῖ πρᾶγματος B. — προσκαλεῖται: προσκαλ...τα. | A. προκαλεῖται Patakis. — περιῶν: sic A. S. eandemque formam papyrus Harris. exhibet in fragm. or. c. Dem. IV c, defensam a Boeckhio, rejectam a Sauppio. περιῶν B. — πάντας: αν del. in A. — ἂν evan. in fine versus. — αὐτῷ: αν... | A. — κρίνει καὶ: κριν... | A. — ὅποσοι: οπ... | A. — ἀποτίνειν: απο del. in A. — ἀφίησιν: αφησιν A pr. — τὸ del. in A. — Θεομνήστῳ: sic S. Kayser. — Θε... | στο A. Θεοκτίστῳ B. — ἐκεῖνος: ει del. in A. — λαμβάνων: ν del. in A.

Col. 3. ἢ: η A. — τῷ δήμῳ: τ del. in cod. — ἠτιάσαντο: ητιασαντο A. — οἱ οἰκεῖοι: οικ...οι A. οἰκεῖοι B. οἱ interposui cum S. Kayser. JBL. — γράψαντες: ντ del. in A. ἀπογράψαντες Patakis. — εἰσαγγελίαν: alterum γ del. in A. — τῇ ἐκκλησίᾳ ἠτιάσαντο: τηεκκλησιαητιασαντο A. — εἰσαγγελίαν — ἀκη-

λουθῶν, ὅτε Χάριππος ἐγάμει τὴν γυναῖκα, παρεκε-
λευσμένη αὐτῇ ὅπως μὴ πλησιάζῃ Χαρίππῳ, ἀλλὰ
4 διαφυλάξῃ αὐτήν. ἐγὼ δὲ ἅ καὶ πρὸς τοὺς | ἐπιτη-
δεῖους καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους τοὺς ἑμαυτοῦ τότε
ἦκων ἔλεγον, καὶ νῦν πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ, ὅτι, εἰ ἔστιν
ταῦτα ἀληθῆ, ὁμολογῶ καὶ τᾶλλα πάντα πεποιημένα
τὰ ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ γεγραμμένα· ὅτι δὲ ψευδῆ ἐστίν,
ῥᾶδιον οἶμαι εἶναι ἅπασιν ἰδεῖν· τίς γὰρ οὕτως ἐστὶ
τῶν ἐν τῇ πόλει ἀλόγιστος, ὅστις ἂν πιστεύσῃ τοιού-
τοις λόγοις; ἀνάγκη γάρ, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρῶτον
μὲν ὀρεωνκόμον καὶ προηγητὴν ἀκολουθεῖν τῷ ζεύγει,
5 ὃ ἦγεν τὴν γυναῖκα, | ἔπειτα δὲ παῖδας τοὺς προπεμ-

κοινα: εισα|γελι...εδιδο...νε|ν... νηγερα...| νονοτιλινο...γορ|λεγ...
 παση...ν|...κα...νακ...και In verbis εν αις S de scripturae
 veritate dubitat, quam defendit JBL; certe εν distractum a librarii
 usu non prorsus abhorret. — πλησιάζη: sic B. JBL. πλησιαση
 A corr., qui a prima manu πλησιάζη habuisse videtur. πλησιάζει S.
 Kayser. — εγω δέ: .γω.ε A.

Col. 4. ἐπιτηδεύουσ καὶ: νεκραι del. in A. — οἰκελεύουσ: ο.....| A. — ἐμαίνοτῃ τότε ἤκων: οντοτε non leguntur in cod. De v. τότε dubitari poterit, „Ἄν καθήκων“? S. κατελθὼν JBL. — ἔλεγον καὶ: ονκα del. in A. — ἐμᾶς ἐρῶ: ασε non comparent in A. λέγω pro ἐρῶ S^a. Kayser; at ῥω quum certum sit B^b teste, S^b ad ἐρῶ redit. — ταῦτα: τ...α A. — ἐστίν: ἐστιν A. ἐστι B. — ὁμολογῶ: ὁμολ...ου A. — πάντα πεποιηκέναι: ταπε del. in A. — ἐν τῇ del. in A. — ἐσσαγγελία γεγραμμένα: εὐαγγελία γ....| μενα A. — δὲ πενδῆ ἐστιν: sic S in scholiis. δε.....| ἐστιν A. τοῦτ' οὐκ ἐστι B, qui ταῦτ' οὐκ ἐστι proponit in add. τοῦτ' οὐκ ἐστι S in textu. — ῥᾳδίον — ἰδεῖν: ραδίον.....! εὐαισπασι.....| A. ῥαδίον νομίζω εἶναι ἅπασι δηλῶσαι B. S. Pro δηλῶσαι Patakis vult γνῶναι, quod fortasse melius esse iudicat S^b. οἶμαι, de cuius verbi usu cf. Voemel. prolegg. gramm. in Demosth. p. 149 sq, propter spatium praeferendum videbatur. — οὕτως ἐστὶ: ἐστὶ del. in cod. — ἐν τῇ πόλει — δικάσται: in his Babingtoni debentur πόλει, ..τις ἂν, ..ιούτοις, ..κη γάρ, ..ασταί, in cod. deleta. — προσηγῆτην ἀκολοθεῖν: Jlit. ρ et εν in cod. del. — ὁ ἦγεν: sic S cum A corr. ος ηγεν A pr. ἐς ἦγε B. in textu, idem in add. ὁ. Post γυναῖκα A haec exhibet: ἐπεὶ | ταδεπαιδαστο..... | πεμπονταςτην

p. 25 ποντας αὐτὴν ἀκολουθεῖν καὶ Διωξίππον· καὶ γὰρ οὗτος ἡκολούθει διὰ τὸ χήραν ἐκδίδοσθαι αὐτήν. εἴτ' ἐγὼ εἰς τοῦτο ἀπονοίας ἤλθον, ὥστε ἄλλων τε τοσοῦτων ἀνθρώπων συνακολουθούντων καὶ Διωξίππου καὶ Εὐφραίου τοῦ προσγυμναστοῦ αὐτοῦ, οἱ τῶν Ἑλλήνων ὁμολογουμένως ἰσχυρότατοί εἰσιν, οὐκ ἡσχυρόμην τοιοῦτους λόγους λέγων περὶ γυναικὸς ἐλευθέρας πάντων ἀκούοντων, οὐδ' ἐδεδῆειν μὴ παρα-
χρῆμα ἀπόλωμαι πινηγόμενος; τίς γὰρ ἂν ἠνέσχετο τοιαῦτα περὶ τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς ἀκούων οἷά με 6 οὗτοι αἰτιῶνται εἰρηκέναι καὶ οὐκ ἂν ἀπέκτεινε τὸν λέγοντα; τὸ δὲ κεφάλαιον, ἃ πρὸς ὑμᾶς καὶ μικρῶ πρόσθεν εἶπον, εἰς τοῦτο ἀναισθησίας ὁ Χάριππος, ὡς ἔοικεν, ἤλθεν, ὥστε πρότερον μὲν, ὡς Φασίν, τῆς γυναικὸς προλεγοῦσης ὅτι συνομωμοκυῖα εἴη πρὸς

ἁκολουθεῖν τῷ ξενίῳ | γενομένην τε γυν | ναικα, quae per errorem bis scripta
esse a librario puncta supra posita indicant; sequuntur quae in
textum recepimus.

Col. 5. ἐπειτα: ε ante ε in cod. del. — διὰ: δ.α A. — ἐκιδδοσθαι: sic B. ἐγιδδοῖαι A pr. ἐγιδδοσθαι A corr. ἐγιδδοσθαι S. — οὐκ ἤσχυρόμην τοιοῦτους: ου. ἡσχυρόμην | τοι. οὐτους A. — πάντων: τ del. in cod. — οὐδ' del. in cod. — παραχρῆμα: πα|...ημα A. — πνιγόμενος: sic C. F. Hermannus ap. S. Kayser. ...γομενος A. ἀπαγόμενος B. ἀπαγχόμενος S. τυπτόμενος JBL. σφαιτόμενος Shilleto ap. JBL. — γὰρ del. in cod. — τοιαῦτα: ...αυτα A.

Col. 6. ἀδελφῆς ἀκούων: ἀδελφ.....ῶ | A. — οἱ τοὶ αὐτί-
 ῶνται: ο.....ον|ται A. — εἰρηκεῖναι καὶ οὐκ ἄν: sic scripsi
 cum S. Kayser. εἰρηκ.....|καν A. Verbum οὐκ eodem modo
 distraxit librarius in or. p. Eux. col. 28, ου|κποιησας. εἰρηκεῖναι;
 ἄρ' οὐκ ἄν B. — ἀπέτεινε τὸν: sic B. S. απε..... | A.
 ἀπέσφαξε τὸν Shilleto, quod proposuerat S in schol. — τὸ δὲ
 κεφάλαιον — προλεγοῦσης ὅτι. In cod. mutilo haec
 relictæ sunt:|λαιοναπ |καιμικρῶν|ειπονεις
αι|σθησιασχο.....ος | ὡςκειν.....ν | ὡςτεπροτ...μεν | ὡςφαιον
αι|κοςπρολ.....στι | , in quibus ambigua nonnulla literarum
 fragmenta omisi. Ab iis quæ scripsi plus minusve recedunt

ἐμέ, πάλιν δὲ ἀκούων ἐμοῦ παρακελευομένου αὐτῇ,
ὅπως ἐμμενεῖ ἐν τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσεν, ἐλάμβανεν
γυναῖκα; καὶ ταῦτα δοκεῖ ἂν ὑμῖν ἡ.....ἐκεῖνος ὁ
μαϊνόμενος ποιῆσαι ἢ Μαργίτης ὁ πάντων ἀβελ-
τερώτατος;

7 Ἄλλ' οἶμαι, ὧ ἄνδρες δικασταί, πολλά πλεονε- p. 26

aliorum conjecturae: ἀπὸ τῶν ὀλίγων καὶ μικρῶν τοῦτων ὧν εἶπον B.
ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν καὶ μικρῶν τοῦτων ὧν εἶπον S, in ceteris cum mea
lectione consentientes. ἃ περὶ τοῦτων καὶ μικρῶν πρότερον εἶπον —
ὥστε προκαταγνοῖς, ὡς γασίν, τῆς γυναικὸς προδοσίας Kayser., quae
neque certis literarum vestigiis commendari, neque propter verbi
prolēγειν sensum, quem ab hoc loco abhorrere K. iudicat, necessaria
esse videntur; in ultimo verbo literam λ dilucide exhibet Babing-
tonis exemplum, trium quae sequuntur literarum fragmenta tantum,
quae cum ipsius magis quam cum Kayseri lectione concinunt. ἀπὸ
τούτων, ὁ καὶ μικρῶν πρότερον εἶπον JBL. — συνομωμοκνῖτα εἴη:
lit. κναι in cod. del. — πάλιν δέ: πα.....ε A. — ἐμοῦ παρα-
κελευομένου αὐτῇ: sic S probante Kaysero. ἐμ..... κελειο-
μενο..... | A. ἐμὲ παρακελευόμενον αὐτῇ B. — ἐμμενεῖ ἐν: sic
S in adnot. Kayser. ἐμ..... | A. ἐμμένη ἐν B. S in textu, qui
praeterea proponit ἐμμένει. — οἷς ὤμοσεν: ο..... | σεν A. —
ἐλάμβανεν γυναῖκα: sic Sa. ἐλαβαν... | γυναῖκα A. ἐλάμβανε
τὴν γυναῖκα B. ἐλάμβαν' αὐτὴν γυναῖκα S. Kayser., quibus lacunae
spatium non obstat; at num apostrophus cum usu Hyperideo conveniat,
dubitari poterit. — Post γυναῖκα interrog. notam posui cum Kaysero. —
ταῦτα δοκεῖ: ταν.... | κει A. — In fine versus subsequentis
post lit. η nihil praeter unum ductum obscurum superest, qui B^b
teste ad ρ vel σ vel ο referendus est. Ἡρων B. Ἡρακλῆς
Ba. S. JBL. ἢ possit ἢ esse, nomen autem ρ litteram in fronte
habuisse. Quamquam ne de ρ quidem exploratum est fueritne in
codice, cum pertenuis ductus supersit. Quid si Ἀῖς fuerit? S in
schol. Cui obloquitur Kayser. ipse conjiciens ἢ Κόροιβος, de cuius
nominis usu proverbiali conferendi Paroemiographi graeci s. Κοροίβου
ἡλιθιώτερος c. interpp. ἥρως — ὁ Μαργίτης conj. O. in Zeitschr.
f. d. Alt. 1853. p. 271. — μαϊνόμενος: μαϊν... | μενος A. — ἢ post
ποιῆσαι inseruit S, probante Kaysero, quum una litera in cod. deleta
sit. ὁ μαργίτης B. — πάντων: παντ... | A. — ἀλλ' οἶμαι:.. |
λομαι A. — ἄνδρες δικασταί: εδὲ del. in cod.

κτοῦσιν ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἱ κατήγοροι τῶν Φευγόντων·
οἱ μὲν γὰρ διὰ τὸ ἀκίνδυνον αὐτοῖς εἶναι τὸν ἀγῶνα
βραδίως ὅ τι ἂν βούλωνται λέγουσι καὶ καταψεύδονται,
οἱ δὲ κρινόμενοι διὰ τὸν φόβον πολλὰ καὶ τῶν πε-
πραγμένων αὐτοῖς εἰπεῖν ἐπιλανθάνονται· ἔπειτα οἱ μὲν
ἐπειδὴν πρότερον λόγον λάβωσιν, οὐ μόνον ἃ ἔχουσιν
αὐτοὶ δίκαια περὶ τοῦ πράγματος λέγουσιν, ἀλλὰ
συσκευάσαντες λοιδορίας ψευδεῖς κατὰ τῶν κρινομένων
ἐξιστᾷσιν τῆς ἀπολογίας, ὥστε συμβαίνειν αὐτοῖς
δυοῖν τὸ ἕτερον, ἢ περὶ τῶν ἔξωθεν διαβολῶν | ἀπο-8
λογουμένοις τῆς περὶ τοῦ πράγματος ἀπολογίας
ἀπολελεῖσθαι, ἢ εἰ μὴ μέμνηται περὶ τῶν προκατη-
γορηθέντων, οἷσιν καταλείπειν παρὰ τοῖς δικασταῖς
ὅτι ἀληθῆ ἔστιν τὰ εἰρημένα· πρὸς δὲ τούτοις τοὺς
τε μέλλοντας βοηθεῖν τοῖς Φεύγουσι προδιαβάλλουσι

Col. 7. οἱ μὲν: ὁμειν A. — ἔπειτα: ἐπειτα A puncto supra
lit. i posito. — πρότερον: πρότεροι Patakis. — ἀλλὰ συσκευά-
σαντες scripsi cum B. αλλαισυνσκευσαντες A. συν retinuit S. —
ἐξιστᾷσιν: ἐξι...τασιν A. ἐξιστᾷσι B. — ἀπολογίας: γ del. in
cod. — τῶν: τῶ | A. — διαβολῶν: διαβολῶ | A.

Col. 8. In hac columna admodum mutilata haec leguntur:
απο.....μενοις|της.....πραγμα|τος.....γαπο|λελ.....μη
με|μνη.....των|προκ.....εν|τῶνο.....ατα|λειπ.....ατοισ|
δικαστ.....αληθ|εστιν.....ημενα|προσδ.....τοις|τους|τεμε.....ς
βοη|θειντ.....ιονσι|προδιαβ.....ουσικαι|αντουτο.....ομε'νουτην.....
γαν|διαστρ.....οι|ονκαια.....ουτοσ|ενεχει.....|εντηκα.....
...|δαπολ.....|σιτωνα.....|τωννπε.....|ουναπολ.....|
τωνδι.....|μηαπο.....|προτερου.....| — ἀπολελεῖσθαι
scripsi cum S. JBL. ἀπολελῆσθαι B. ἀπολελεῖσθαι Kayser. — οἷσιν
scripsi cum S. JBL. οἷσμα B. οἷσθαι καταλείπειν ἄρα τοῖς δ. Kayser. —
Pro ἔστιν B, ut solet, ἐστί. — τοῖς φεύγουσι scripsi, quum literae ο
ductus superesse videatur, quem cum lit. τ conjunctum B pro π
habuit; quae in fine versus exstant literae, ita sunt comparatae ut
σιουσι legi possit, sed primus ductus etiam pro parte lit. υ, alter pro
τ vel γ mutilo haberi potest. Unde B, quem S sequitur, effecit
πρὸς τουτουσι, quod vel propter antecedentia πρὸς δὲ τούτοις displicet,
Shilleto et JBL τοῖς εἰσίουσι, quod nude positum vix ad reos referri

καὶ αὐτοῦ τοῦ κρινομένου τὴν ἀπολογίαν διαστρέ-
φουσιν· οἷον καὶ αὐτὸς οὕτως ἐνεχείρησε ποιεῖν ἐν τῇ
κατηγορίᾳ — — — — — πότερ' p. 27
9 οὐ..... ἐστὶ τοῖς κρινομένοις τοὺς οἰκείους καὶ
τοὺς φίλους βοηθεῖν, ἢ ἔστιν τι τῶν ἐν τῇ πόλει τούτων
δημοτικώτερον τοῦ τοὺς δυναμένους εἰπεῖν τοῖς ἀδυ-
νάτοις τῶν πολιτῶν κινδυνεύουσι βοηθεῖν; σὺ δὲ οὐ
μόνον περὶ τῶν συνηγόντων τοὺς λόγους πεποιήσαι,
ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν ἐμὴν διατάττεις καὶ
παραγγέλλεις τοῖς δικασταῖς περὶ ὧν δεῖ αὐτοὺς
ἀκούειν (καὶ) κελεύειν με ἀπολογεῖσθαι, καὶ περὶ ὧν
μὴ ἔαν λέγειν. καὶ τοῦτο πῶς καλῶς ἔχει, σὲ μὲν
10 ὅπως ἡβούλου τὴν κατηγορίαν ποιήσασθαι, προειδόμενα
δὲ ἃ ἔχω ἐγὼ δίκαια λέγειν πρὸς τὰ παρὰ σοῦ ἐψευ-
σμένα ὑφαιρεῖσθαι μου τὴν ἀπολογίαν; καὶ ἐμὲ μὲν
αἰτιά ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ καταλύειν τὸν δῆμον παραβαί-

potest. Extrema ita fere restituenda censet B in add.: οἷον καὶ
αὐτὸς οὕτως ἐνέχει ἐμοὶ δεινῶς ἐν τῇ κατηγορίᾳ οἷδ' ἀπολογεῖσθαι
ἔῃ, εἰ τῶν ἀναβαινόντων ἑπὶ ἐμοῦ συναπολογησόμενων δικαιοῖ τις,
εἰ δὲ μὴ, ἀπολείς σὺ γε, νῆ Δία. πότερ' οὐκ ἔξεστι κτλ. S in literis
ἐνεχει agnovit ἐνεχείρησε, in απο verbi ἀποκρίνεσθαι aliquam flexionem,
fortasse ἀποκρινάσθω, delitescere statuit, reliqua intacta relinquere
maluit quam incertis conjecturis ludere; conjecturam πότερ' οὐκ
ἔξεστι et propter spatium et propter sensum improbat, reponendum
esse πότερ' οὐ καλλίστον vel δημοτικόν ἐστι vel tale quid. Kayserus
haec conjicit: οἷον καὶ αὐτὸς οὕτως ἐνεχείρησε ποιεῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ
οὐδ' ἀπολογεῖσθαι τισι τῶν ἀναγκαίων τῶν ἑπὶ ἐμοῦ συναπολογησο-
μένων διδοίς, ὧν δέομαι μὴ ἀπολιπεῖν μ', ὅρῳ δὲ πότερ' οὐκ ἔξεστι
κτλ. Shilleto: ἐνεχείρησε νῦν. JBL de priore parte cum Kaysero
consentiens cetera hoc modo instaurare conatus est: οὐδ' ἀποδέ-
ξεσθαι φησι τῶν † ἀπαντῶντων † ἑπὶ ἐμοῦ συναπολογησόμενων· διὰ
τί δὴ ἀξιοῖς μὴ ἀποδέχεσθαι; πότερ' οὐκ ἔννομόν ἐστι κτλ.

Col. 9. ἔστιν τι: ἔστι τι B. ἐστίν τι S. — τοῦτων: sic A.
B. Kayser. τοῦτον S. Cf. adn. ad or. p. Eux. col. 25. — ἀκούειν
καί: καὶ inserui cum Kaysero. JBL. ἀκούειν cancellis circumscribit S.

Col. 10. ἔχω: ἐχω A. — ὑφαιρεῖσθαι: apostrophe del. in cod. —
ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ: ἐν τῇ εἰσαγγελίᾳ A. — παραβαίνοντα: lit. on del.

νοντα τοὺς νόμους, αὐτὸς δ' ὑπερπηδήσας πάντας
τοὺς νόμους εἰσαγγελίαν δέδωκας ὑπὲρ ὧν γραφαὶ
πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ἐκ τῶν νόμων εἰσίν, ἵνα πρῶτον
μὲν ἀκίνδυνος εἰσὶν εἰς τὸν ἀγῶνα, ἔπειτα — — —

— — — — — | οὐ προσήκει παρὰ τοὺς νόμους. 11
p. 28 οὐκ οὐκ ἄλλην μὲν οὐδεμίαν τῶν ἐν τῇ πόλει γυναῖκα
ἔχεις εἰπεῖν, ἢ τινι ἐγὼ τούτων αἴτιος εἰμί, περὶ ἧς δὲ
νῦν τὴν κατηγορίαν πεποιήσαι, πότερα ὧς προσήκειν
συνοικεῖν ἐκδεδομένην Χαρίππῳ, ἐνὶ τῶν πολιτῶν, ἢ
ἀνέκδοτον ἔνδον καταγερᾶσκειν, ἢ εὐθὺς ἐξεδόθῃ

in cod. — αὐτὸς δ' — — — νόμους: α ... δυπερπηδησ ...
ανταςτους> | ... υς A. ἅπαντας τοὺς πατέρας Shilleto; scilicet
ductus ambiguus, qui initio versus exstat, ad π non minus quam ad
ν referri potest. — εἰσαγγελίαν δέδωκας: νδεδ del. in cod. —
γραφαί: ... φαι A. — θεσμοθέτας: θεσ ... ετας A. — νόμων:
νο ... A. — Post ἵνα usque ad finem col. in cod. haec exstant:
π ενανιν|δ ησεις> | το επε...α|εξ ωδιας|γρ
..... νεισαγ|γελ περυν|γεγρ ιται|οτιν.....υ|να
..... γα.....α|γερ.....ας|δεσ.....ς| Etiam
in his omisi incerta literarum fragmenta. Praeter ea quae in textum
recepit, B restituit haec: ἐξῆς τραγωδίας γράφων τῇ εἰσαγγελίαν
ὥσπερ νῦν γέγραφας, καὶ αἰτιά ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα — — —
ἄγαμον ἔνδον καταγερᾶσκειν, quae recepit S exceptis verbis ἐξῆς,
γράφων, ὥσπερ. In addendis B proponit haec: ἐξῆς τραγωδίας
γράφας τὴν εἰσαγγελίαν ἥνπερ νῦν γέγραφας, et ὡς in fine col.
Kaysero haec placent: ἐξῆ σοι τραγωδίας γράφειν δέον εἰσαγγελίαν,
οἷα σπερ νῦν γέγραφας, ὅς ἐμ' αἰτιά ὅτι ταύτη τῇ γυναικὶ παρεσκεύασα
ἄγαμον ἔνδον καταγερᾶσκειν εἶγε τοιάδε συνοικεῖν, ὡς φῆς, οὐ προσ-
ήκει παρὰ τοῖς νόμοις. Patakis: ἐξῆ σοι ὥσπερ τραγωδίας γράφαι
τὴν εἰσαγγελίαν, ὥσπερ νῦν γέγραφας, καὶ αἰτιά ὅτι ταύτην τὴν γυ-
ναῖκα ἐγὼ ἐβουλόμην ἄγαμον ἔνδον καταγερᾶσκειν ... JBL: ἐξῆ σοι
τραγωδίας γράφειν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν οἷα σπερ νῦν γέγραφας — —
αἰτιά ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα ἐπραττον ἄγαμον ἔνδον καταγερᾶσκειν.
„The next clause seem to have been participial“.

Col. 11. οὐκ οὐκ: sic S. οὐκοῦν B. — τῇ πόλει: τηπολει A. —
ἢ τινι: ατινι A. ἢ τινι B. — ἧς δέ: ης γε A pr. — ὧς: ωου A. —
ἐκδεδομένην: sic B. ἐγδεδομένην A. γ retinuit S. — Χαρίππῳ:
χαριππω A. — ἀνέκδοτον: sic B. ανεδοτον A. γ retinuit S. —

τάλαντον ἀργυρίου προσθέντος αὐτῇ Εὐφώμου, δῆλον ὅτι οὐ διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ διὰ ἐπιείκειαν;

Τούτῳ μὲν οὖν ἔξεστιν, ὡς ἄνδρες δικασταί, καὶ λέγειν ὅ τι ἂν βούληται καὶ καταψεύδεσθαι, ὑμᾶς δ' οἶμαι δεῖν οὐκ ἐκ τῶν τοῦ κατηγοροῦ διαβολῶν περὶ ἐμοῦ δικάζειν, ἀλλ' ἐξ ἅπαντος τοῦ βίου ὃν βεβίωκα ἐξετάσαντας· λαθεῖν γὰρ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον οὐκ ἔστι οὔτε πονηρὸν ὄντα οὐδένα τῶν ἐν τῇ πόλει οὔτε ἐπιεικῆ, ἀλλ' ὁ παρεληλυθὼς χρόνος μάρτυς ἐστὶν ἐκάστῳ τοῦ τρόπου ἀκριβέστατος ἄλλως τε δὴ καὶ περὶ τούτων τῶν αἰτιῶν οἷα αὕτη ἐστίν. ὅσα μὲν γὰρ τῶν ἀδικημάτων ἐν ἀπάσῃ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἐνδέχεται ἀδικῆσαι, ταῦτα μὲν δεῖ σκοπεῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πράγματος οὗ ἂν ἐρᾷ τις· μοιχεύειν δ' οὐκ ἐνδέχεται ἀπὸ πεντήκοντα ἐτῶν ἀρξάμενον, ἀλλ' ἢ πάλαι 13 τις ἄσωτός ἐστιν, ὃ δειξάτωσαν οὔτοι, ἢ ψευδῇ τὴν

ἐπιείκειαν: sic B. JBL. ἐπεικειαν A. ἐπεικειαν S. Cf. or. p. Eux. col. 26. extr. — τούτῳ: τούτῳ A. — ὡς ἄνδρες: ὡς ἄνδρες A Bab. teste; in ipso codicis exemplo ω non reperitur. De oratorum, maxime Demosthenis, hac in re consuetudine cf. Voemel. prolegg. gramm. in Dem. p. 151 sqq.

Col. 12. ἐξ ἅπαντος: ἅπαντος A pr. — τῇ πόλει: τηπολει A. — ἐπιεικῆ: ἐπεικῆ A. ἐπεικῆ S. — ἀκριβέστατος: prima lit. del. in cod. — τε: .ε A. — τούτων: τούτῳ A. — τῶν: .ν A. — ἐστίν: .ιν A. — ὅσα μὲν γὰρ — ἄσωτός ἐστίν: in cod. leguntur haec: οσαμενγαρ | ..ναδικημάτων | ... πασηηλικίαι> | .. νανθρωπου> | χεταιαδικη> | ταμενδει | ναπαντου του | ματοσουαν | ιχευειν | χεταιαπο | νταετων | αλληπα | οσεστιν |. ἀδικῆσαι scr. cum B. Kayser. JBL. ἀδικηθῆναι S, quod spatium excedere videtur. τοῦ πράγματος οἷ ἂν ἐρᾷ τις scr. cum Kaysero, neque tamen sequor ejus explicationem: „der Gegenstand, dem zu Lieb das Verbrechen gewagt worden ist, muss von H. gemeint sein“, sed πράγμα negligentiore usu, quem amasse videtur Hyp. in hac voce, dictum arbitror; cf. col. 2: τοιοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ Ἀριστωνος τουτουὶ πράγμα. or. p. Eux. col. 26: τοιοῦτῳ πράγματι οὐ κέχρημαι. B quae recepit:

p. 29 αἰτίαν εἰκὸς εἶναι. ἐγὼ τοίνυν, ὡς ἄνδρες δικασταί, μεθ' ὑμῶν διατρίβων ἐν τῇ πόλει τὸν ἅπαντα χρόνον οὔτε αἰτίαν πονηρὰν οὐδεμίαν πώποτ' ἔλαβον οὔτ' ἐγκλημά μοι πρὸς οὐδένα τῶν πολιτῶν γέγονεν, οὐδὲ πέφευγα δίκην οὐδεμίαν, οὐδ' ἕτερον δεδίωχα, ἵπποτροφῶν δὲ διατετέλεκα φιλοτίμως τὸν ἅπαντα χρόνον παρὰ δύναμιν καὶ ὑπὲρ τὴν οὐσίαν τὴν ἐμαυτοῦ· ἐστεφάνωμαι δ' ὑπὸ τε τῶν ἱππέων πάντων ἀνδραγαθίας ἔνεκα καὶ ὑπὸ τῶν συναρχόντων. ὑμεῖς γάρ με, ὡς ἄνδρες δικασταί, πρῶτον μὲν Φύλαρχον ἐχειροτο- 14 νήσατε, ἔπειτα εἰς Λῆμνον ἵππαρχον, καὶ ἤρξα μὲν αὐτόθι δὴ ἔτη τῶν πώποτ' ἵππαρχηκότων μόνος, προσκατέμεινα δὲ αὐτόθι τὸν τρίτον ἐνιαυτὸν οὐ βουλόμενος πολίτας ἄνδρας ἐπὶ κεφαλὴν εἰσπράττειν τὸν μισθὸν τοῖς ἱππεῦσιν ἀπόρως διακειμένους. καὶ ἐν τούτῳ μοι τῷ χρόνῳ ἐγκλημα μὲν οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ ἐνεκάλεσεν οὔτε ἰδίᾳ οὔτε δημοσίᾳ, στεφάνοις δὲ τρισὶν ἐστεφάνωθην ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ἐν Ἡφαιστίᾳ καὶ ἑτέροις ὑπὸ τοῦ ἐν Μυρίνῃ, ἃ δὴ τεκμήρια ὑμῖν ἐστίν

τοῦ ἀξιωματος οὗ ἐν ἔχῃ τις, non displicerent, si hanc sententiam habere possent: fama qua quis gaudet. Verum loci sensum non assecutus esse videtur S scribendo: τοῦ ἀδικήματος οἷ ἂν ἀδικῇ τις, id quod recte intellexerunt Kayser. JBL, qui Kayseri conjecturae veram quidem subjectam esse sententiam judicat, verba tamen non probat. Pro πεντήκοντα fore qui ἐξήκοντα optent, S dicit in schol. πάλαι τις ἄσωτός ἐστίν scripsi, quum partem superiorem lit. τ, γ vel π ante lit. ος exstare in cod. B^c testetur. πάλαι μοι πρόσεστιν B in textu. Kayser. πάλαι τοιοῦτός ἐστιν B in add. πάλαι τις μοιχός ἐστίν S. πάλαι ἀκάθαρτός ἐστιν Bc. πάλαι τις τοιοῦτός ἐστιν JBL.

Col. 13. διατρίβων: διατρίβων A. — τῇ πόλει: τηπολει A. — οὔτε: οτε A pr. — πώποτ' ἔλαβον A pr. — ἐγκλημα: ἐγκλημα A. v retinet S. — φιλοτίμως: ι del. in cod. πολυτιμως Apr.

Col. 14. ἐγκλημα: ἐγκλημα A. S. — ἰδίᾳ: ἰδία A. — δημοσίᾳ: δημοσία A. Additum erat οὐδεὶς, quod lineolis supra positus expunctum est; B quum edidisset δημοσίᾳ οὐδεὶς, postea errorem intellexit. — δήμου: δ..ου A. — Ἡφαιστία: ηφαι...αι A. — ὑπὸ: ν..

15 εἰς τουτον τὸν | ἀγῶνα, ὡς ψευδεῖς κατ' ἐμοῦ (αἰ)
αἰτίαι εἰσὶν· οὐ γὰρ οἶόν τε τὸν Ἀθήνησι πονηρὸν ἐν
Λήμνῳ χρηστὸν εἶναι, οὐδ' ὑμεῖς ὡς τοιοῦτον ὄντα με
ἀπεστέλλετε ἐκεῖσε παρακατατιθέμενοι δύο πόλεις
τῶν ὑμετέρων αὐτῶν.

Ἔοσα μὲν οὖν ἐγὼ εἶχον, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὑπὲρ p. 30
ἐμαυτοῦ εἰπεῖν, σχεδὸν ἀκηκόατε· ἐπειδὴ δὲ ὁ κατή-
γορος οὐκ ἀπείρως ἔχων τοῦ λέγειν, εἰωθὼς δὲ
πολλάκις ἀγωνίζεσθαι ἐκάλει συνηγόρους τοὺς συναπο-
λοῦντάς τινα τῶν πολιτῶν ἀδίκως, δέομαι ὑμῶν καὶ
ἐγὼ καὶ ἀντιβολῶ κελεῦσαι καὶ καλέσαι τοὺς συνε-
16 ροῦντας | ἐμοὶ ὑπὲρ τηλικούτου ἀγῶνος καὶ ἀκοῦσαι
εὐνοϊκῶς, εἴ τίς μοι ἔχει τῶν οἰκείων ἢ τῶν Φίλων
βοηθῆσαι πολίτῃ μὲν ὄντι ὑμετέρῳ, ἰδιώτῃ δὲ καὶ οὐκ
εἰωθότι λέγειν, ἀγωνιζομένῳ δὲ καὶ κινδυνεύοντι οὐ
μόνον περὶ θανάτου, ἐλάχιστον γὰρ τοῦτό ἐστιν τοῖς
ὀρθῶς λογιζομένοις, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ ἐξορισθῆναι
καὶ ἀποθανόντα μηδὲ ἐν τῇ πατρίδι ταφῆναι. ἐάν οὖν
κελεύητε, ὧ ἄνδρες δικασταί, καλῶ τινα βοηθήσοντα.
ἀνάβηθί μοι, Θεόφιλε, καὶ συνειπέε ὅ τι ἔχεις· κελεύ-
ουσιν οἱ δικασταί.

Ἀπολογία ὑπὲρ
Λυκόφρονος.

A. — *Μυρίνη*: hanc veram nominis formam, quam inscriptiones,
nummi optimique scriptorum codices exhibent, restituit S. *μυρίνη*
A. *Μυρήνη* B, quamquam illam formam ipse commendat in adn.
Cf. Lobeck. pathol. serm. Gr. proleg. p. 221 sq. — *δη*: δ del. in
cod. — *ἐστίν*: ε...ν A.

Col. 15. *αἰ αἰτίαι*: αἰ interposui cum B in adn. S. JBL.
Articulus om. A. B in textu. Spengel. — *Λήμνω*: λήμνω A. —
τοιοῦτον: ν paene del. in cod. — *ἐπειδὴ*: επ...δη A. — *κατή-
γορος*: alterum ο del. in cod. — *συναπολοῦντας*: συναπολ-
λύντας A. — *ἐγώ*: εγω A. — *ἀντιβολῶ*: αντιβολῶ A.

Col. 16. *μοι*: μου A. — *ἀγωνιζομένῳ*: αγωνιζομένῳ A. —
μόνον περὶ: μονπερι A pr. — *ἐστίν*: sic S^a cum A. ἐστι B. S.

III. Ex lexicographis Graecis.

Cf. Oratores Attici. Edd. Baierus et Sauppius. P. II. p. 295.

1. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος καὶ τὸ
ὑπὸ τῶν πολλῶν ὀνομαζόμενον χειρόγραφον χεῖρα
ὀνόμασεν, εἰπὼν· οὐτε γὰρ τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα
δυνατὸν ἀρνήσασθαι. Pollux II. §. 152. Cf. Bach-
mann. Anecd. I. p. 414, 24. Suidas s. v. χεῖρα.

2. Ὅτι δὲ ὁ εἰσαγγείλας καὶ οὐχ ἐλὼν ἀζήμιος
ἦν, Ὑπερίδης ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος Φησιν. καίτοι
γε ὁ Θεόφραστος τοὺς μὲν ἄλλας γραφὰς γραψαμέ-
νους χιλίας τ' ὀφλίσκάνειν, εἰ τοῦ πέμπτου τῶν
ψήφων μὴ μεταλάβοιεν, καὶ προσατιμοῦσθαι, τοὺς δὲ
εἰσαγγέλλοντας μὴ ἀτιμοῦσθαι μὲν, ὀφλεῖν δὲ τὰς
χιλίας· ἔοικε δὲ τοῦτο διὰ τοὺς ῥαδίως εἰσαγγέλλοντας
ὕστερον προσγεγράφθαι. Pollux VIII. §. 52 sq. Cf.
fragm. Arden. col. 7. 10.

3. Βελτίον δὲ ἐμπρησμὸς καὶ πυρκαϊά· ἐν μέντοι
τῷ Ὑπερίδου ὑπὲρ Λυκόφρονος εὗρον γεγραμμένον· ἢ
νεωρίων προδοσίαν ἢ ἀρχείων ἐμπυρισμὸν ἢ
κατάληψιν ἄκρας. καὶ οὕτως ἐγγράπτο ἐν πλείοσι
βιβλίοις. Pollux IX. §. 156. — ἐμπυρισμός· Ὑπε-
ρίδης ὑπὲρ Λυκόφρονος. Antiattic. in Bekkeri Anecd.
p. 97, 12. — ἐμπυρισμός· οὕτως Ὑπερίδης ἡμε-
λημένως, δέον ἐμπρησμὸς λέγειν. Phrynich. epit. p. 335 Lob.

4. Νωθεία δὲ καὶ νωθρότης καὶ ἀμβλύτης, ὧν
οὐκ ἔστι τὰ ῥήματα ὅτι μὴ παρ' Ὑπερίδου τὸ νω-
θρεύεσθαι, ἐν τῷ ὑπὲρ Λυκόφρονος, ὅπερ ἔγωγε
οὐ πάνυ ἐπαινῶ. Pollux IX. §. 137.

Nominum compendia, quae in adnotatione exstant, explicantur :

- A == Codex Ardenianus.
B == Babingto in editione.
B^a == Babingto in „Addendis“ editionis.
B^b == Babingto apud Schneidewinum in Philol. VIII.
B^c == Babingto apud JBL.
S == Schneidewinus in edit.
S^a == Schneidewinus in „Addendis“ edit.
S^b == Schneidewinus in Philol. VIII.
C == Cobetus in Mnemos. II.
JBL == J. B. L(ightfoot) in Journal of philol. I.
L == Linderus in edit.

Corrigenda.

In textu corr. p. 5, 5 *οἱ*. — p. 8, 15 *ἀποδώσουσιν*.

In adnot. corr. p. 2, 20 *quam* pro *quod*. — p. 4, 1 S^a pro S^b. — p. 11, 5 *τοιαντήν*. — p. 12, 4 *Μολογία*. — p. 16, 19 *penultimo*. — p. 23, extr. in cod. lectione prius x del.

COLUMBIA UNIVERSITY

0032259190

